DISCUSSION OF THE REPORT OF THE AGRICULTURAL DEBT REDEMPTION COMMITTEE.

Mr. K. George: Sir, I ask your permission to move the motion which has been tabled by Mr. Kesava Pillai.

Chairman: Permission is granted.

Mr. K. George: Sir, I move that the Report of the Agricultural Debt Redemption Committee be taken into consideration.

Sir, I must, first of all, prefix my remarks by saying that here I am speaking as the spokesman of the Government. The Government have not yet made up their mind as to the action to be taken on the committee's report. Before doing so they wish to ascertain the views of the legislature on the various recomendations made. As I said, they are keeping an open mind on the subject. It is for the House to declare its wishes in the matter. Sir, the question of agricultural debt is not a new one. It is as old as the agriculturists themselves. The question of agricultural indebtedness in Travancore was the subject of consideration by various committees. For instance, the Banking Enquiry Committee and the Economic Depression Enquiry Committee have dealt with this subject. The Census Commissioner and the Devadhar Committee have also dealt with the question. The estimate which the various committees made in regard to the volume of debt was more or less the same. They said that the debt of the agriculturists in Travancore stood somewhere in the neighbourhood of Rs. 20 to 25 crores. The committee, of which I had the honour to be the Chairman, did not make any detailed investigation into the question of volume of debt. However, they had certain statistical information from which they made a calculation. According to their calculation, it was found that at the present moment the gross debt would be about Rs. 38 crores, and the net debt, that is, after setting off creditors' debts, would be somewhere between Rs. 20 and 25 crores. The question that has now to engage our attention is not the volume of debts. The real question is one of the burden of the debts. It does not very much matter if there is such a volume of debt if the debtor has got assets to discharge those debts. It has been impressed on very many people, creditors as well debtors, and the Government, that the plight of the agriculturists of the State so far as their debt position is concerned is very unsatisfactory at the present moment. We are all aware of the great fall in prices which took place on account of economic depression which may be taken to have commenced from the year 1105. Since that date it has been found that the agriculturists' debt has not only increased in volume but that its burden has been considerably intensified. Before the depression

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

it was possible for the agriculturist to keep on discharging his obligations from year to year so that the burden did not continue to increase as it did after the depression. With the substantial and marked fall in prices of agricultural commodities, the ability of the agriculturist to discharge his liabilities became very much restricted. It has been found by experience that not only the debtor is in a very bad plight but that the creditor's position was also unenviable. The debtor finds that it is very difficult, if not impossible, to discharge his obligations, within a reasonable period and to a reasonable extent. The creditor on the other hand finds that he has to proceed to the law court, and invariably after long and expensive litigation cannot recover even a part of his debt.

Such were the circumstances that led to the appointment of the committee. At the outset, I may say that the committee was faced with a very very difficult problem. On the one hand it was necessary that they should recommend as far as possible, measures which would give substantial relief to the agriculturists. On the other hand there was the question of the creditor, his vested interests, and his rights according to contracts ; and they had to find a solution helpful to the creditors and the debtors. It was for the committee to suggest ways and means to improve the position of the agriculturists so far as their debt burden was concerned without, at the same time, inflicting any serious hardship on their creditors. The committee, in making their proposals, always took a middle way. They did not take the extreme view of the creditor or the extreme view of the debtor.

I do not propose to make any long speech because the time of the House is valuable and I should not like to make any inroad into that. But I should like to refer, as briefly as I can, to some of the salient features of the committee's report.

First of all, I would like to say that this question is not one peculiar to Travancore. This question has been engaging the attention of various Provinces and States in India. We may go further and say that various Governments in other parts of the world are still facing this problem. So, it is not a new problem. We have got before us the action taken by others for our guidance. Elsewhere in India the main lines on which this question has been dealt with, or is proposed to be dealt with, are as follows : the establishment of debt conciliation boards, the reduction of rates of interest, sometimes with retrospective effect commencing from the beginning of depression, the grant of instalments in the case of debtors in respect of civil court decrees, the enactment of measures to prevent the sale of the land for grossly inadequate prices, and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

the granting of facilities for the liquidation of the debts by means of Land Mortgage Banks and Co-operative societies. These are the main lines of relief which have been adopted in some Provinces, Our committee also practically followed these lines of recommendations. I shall briefly refer to these in the course of my speech.

Sir, the appointment of Debt Conciliation boards is the principal machinery adopted elsewhere. Debt Conciliation boards have been established in the Punjab and Central Provinces. A Bill for the establishment of Debt Conciliation boards is now engaging the attention of the Madras Legislature. I think that I saw to-day that in Bengal too a similar Bill has been introduced or is about to be introduced. The Mysore committee also has recommended the establishment of conciliation boards although not on the lines our committee has recommended. But I find that the Mysore Government have followed the lines on which conciliation boards have been established in the Punjab and in Central Provinces. They have not adopted the recommendations which their committee made, but are of the opinion that the conciliation boards should be established more or less on the lines on whlch they have been established elsewhere. So far as we can see there is no other proper machinery whereby we can compose debts. The committee considered a very important question in that connection, *viz.*, whether conciliation should be on a voluntary basis or on a compulsory basis. There are persons who hold that conciliation should be compulsory. For instance the Indian Central Banking Enquiry Committee had said that in areas where conciliation on a voluntary basis is not successful conciliation even on a compulsory basis must be tried. The Mysore committee has recommended that if voluntary conciliation is not found to be successful, Government should reserve to themselves the right to establish conciliation on compulsory basis. After a careful consideration, our committee decided that conciliation must be voluntary.

But they have, as elsewhere, introduced a slight element of compulsion. Conciliation will be done in this manner. A conciliation board will be established in a particular centre and the debtors notified to make their applications to the board. The board will receive applications. Notice will be given to the creditors to come and file their claims. Then the parties are brought together. It will be the effort of the members of the board to bring the debtors and creditors into amicable settlement of the debts. The board will issue certificates in case of agreement. Where the creditor does not agree the board is authorised to record a certificate stating

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

what offer has been made and what the attitude of the creditor in the matter was. One important distinction that we have made, when compared to the proposals elsewhere, is this. Elsewhere the board can give a certificate in case of disagreement, if the board considers a particular offer made by the debtor a fair offer. It may be an offer made for immediate payment or an offer of payment by instalments. Our committee felt that a fair offer should be only an offer of cash payment. Our committee's proposal is that if a cash payment is made which the board considers to be fair and if that is refused, then a sort of compulsion is imposed, namely, that the man who goes to Court in spite of the offer of cash payment, will not be entitled to get costs and interest. That is a very important difference we have made and that is in favour of the creditor.

It was brought home to the committee that the selection of suitable men to the conciliation boards would be very difficult. The success of the board will depend entirely on the selection of the right personnel. It is absolutely necessary that proper men should be put in charge to do the work of conciliation. Sir, have not we got in Travancore the right persons for appointment in the board? Is Travancore absolutely devoid of men of public spirit and integrity? Shall we make such a confession of our own poverty in the matter of selecting men? I think it would be a serious indictment to make on ourselves to say that we cannot get good men from among ourselves for this work.

Mr. K. Madhavan Pillai: Are there not a number of retired officers who were judges?

Mr. K. George: Yes, there are.

Mr. E. P. Varghese: But are such officers distributed throughout the State?

Mr. K. George: That is a matter of detail which we need not go into at present. What we have now to consider is whether the principle of voluntary composition of debts by conciliation boards is acceptable to the House. I do not see why that principle should not be accepted and if that is accepted, the details can be considered at a later stage, that is my point. We find conciliation boards are fairly successful in the Central Provinces and the Punjab. Why should we fear that they cannot succeed in Travancore? Sir, that is a point deserving the serious consideration of this House.

The committee has, in certain cases, suggested the appointment of special conciliation boards, for special areas to suit special conditions. I cannot go into details about them for want of time,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

The reasons which induced the committee to make such recommendations are detailed in the report. Such special conciliation boards are suggested for Kuttanad ryots, for the planters and for debtors to co-operative societies.

The next important recommendation of the committee is the one relating to reduction of rates of interest. The committee has recommended a reduction with retrospective effect from the year 1105. This is perhaps the one question about which there is a great deal of controversy. The committee themselves devoted a great deal of anxious consideration to the subject. The recommendations are embodied in the report in very clear language in regard to this matter. The main recommendation is that in case of debts contracted before 1105 and which are still subsisting, a concession should be granted by the creditors to the debtors to the extent of half the contract rate subject to the condition that the new rate shall not be less than 4 per cent. So far as debts contracted between 1105 and the date of the new enactment that may come into force, the suggestion of tha committee is to allow 6 per cent. For future contracts the committee's proposals are that 6 per cent. may be allowed for secured debts and 9 per cent. for unsecured debts. In the discussions that have taken place in this connection one aspect of the matter seems to be lost sight of. The reduction in the rate of interest is available only to those debtors who pay the interest in cash within the time specified in the enactment. If cash payment is not made then the reduction does not apply. The committee has made certain exceptions in regard to the interest due to certain institutions. The exception is that certain institutions and persons are to be allowed special rates of interest. These are banks, co-operative societies and chitty foremen. The various reasons which induced the committee to make these exceptions are explained in the report.

Another matter is about instalment payments. There also, a lot of misapprehension and misconception seems to exist. It is said that the committee has recommended repayment of debts in instalments spread over twenty years in the case of every debtor. The proposal in the report is altogether different. The committee have recommended that a maximum of 20 instalments may be given. But every thing is left to the Court's discretion. This is what the committee has stated.

> "In the execution of any decree for money (whenever passed) it should be competent to the Court to order, having regard to the circumstances noted below that the amount due should be recovered in such number of instalments spread over a period not exceeding 20 years on such terms as the Court thinks fit to impose"

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

So then it is clear that it is in the discretion of Courts to allow instalments or not to allow them, to increase them within the maximum limit or to reduce them later on, should circumstances alter. In deciding the question of instalments the Court is asked to consider the interests of the creditor as well. So that there is no idea of a universal and a uniform 20 instalment payments. The Courts are also precluded from ordering instalments unless the debtor gives adequate security and also deposits the first instalment within a specified time.

There is one important proposal which the committee has made and that is in regard to arrest and imprisonment of debtors. We considered that question from two different standpoints, one that of past debts and the other of future debts. In the case of future transactions it was the opinion of the majority of witnesses that that system might be done away with. In the case of arrests on account of past debts we have laid down that except in certain cases the system of arrests should not be done away with, but that certain concessions should be shown to the debtor.

One important consideration that the committee kept in view was that there should be a machinery for the payment of the conciliated debts. Their proposals regarding the Land Mortgage Bank are therefore very vital; that is the pivot around which all the recommendations turn. The proposal is that the Land Mortgage Bank should be established on a more extensive scale. More money should be given to the Bank and branches of the Bank should be opened at several centres. In granting loans, preference will be given to those who come to the Bank after conciliation. These are some of the main recommendations of the committee. It may also be mentioned that the recommendations embodied in the report are of a temporary character, to meet a temporary situation. Certain permanent suggestions for the improvement of the agriculturists are also made in the report. They are intended mainly to improve the lot of the agriculturist and also to provide him with future finance for carrying on agriculture. There are so many recommendations in the report that it would entail much loss of time if the members speak on each of the recommendations. It would be a better plan if we concentrate our discussion on the main lines of the recommendations rather than dealing with them in detail. One member may agree with some recommendations but disagree with others; and there may be divergent views on each of the recommendations. So, it would be advantageous if the House would consider the suggestion that the members concentrate their discussion on the main recommendations.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Madhavan Pillai: Year after year thousands of acres of land pass from agriculturists to non-agriculturists. I wish to know whether the committee considered that aspect of the question?

Mr. K. George: We have mentioned that in our report. But we had not sufficient statistics to establish it. The statistics that we got, did not disclose the transfer of any considerable extent of land from agriculturists to non-agriculturists. But I find from the report of the Banking Enquiry Committee that in one year alone there were mortgages on land to the extent of a crore and fity lakhs of rupees or so in favour of money lenders.

Chairman: Various members have given notice of amendments. I would call Mr. Varghese first.

Mr. E. P. Varghese: May I, before moving the amendment, congratulate the committee for their very efficient report and also for the very valuable recommendations which they have placed at the disposal of this House to enter into a useful discussion on the burning question of the day, the Agricultural Debt Redemption? As has been suggested by the honourable member who moved the consideration of the report, I have tabled my amendments confining to the main features of the report. Accordingly I move the following amendments :—

(*a*) Substitute the words "who both earns his livelihood mainly by agriculture" in the definition of the term agriculturist in recommendation No. 1 with "whose income from land exceeds the income from other sources."

(*b*) Substantial relief to the indebted agriculturist can be given only if the Government finance the debt relief through the Land Mortgage Bank and in doing so the recommendations contained in paragraph 52 on page 84 of the Report shall be adopted with the modification in sub-para "*k*" on page 86 that not only the interest tbut the principal too of the debentures should be guaraneed by Government.

(*c*) In order to enable the Government to finance the debt relief through the Land Mortgage Bank it shall be enacted that the Bank shall undertake to advance loans under this scheme only to persons the present worth of whose debts, do not exceed Rs. 6,000 and only 25 per cent. in cash and 75 per cent. in instalment debenture bonds.

(*d*) A uniform rate of reduction fixed by legislation is the only practical measure of substantial relief and the debt conciliation boards recommended by the committee will only create new difficulties and inordinate delay.

(*e*) A payment of 70 per cent. of the present worth of the debts shall be considered as full payment.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

(*f*) Interest on loans allowable from the date of enactment shall not exceed 5 per cent- per annum.

2. This Council recommends that in view of the fact that relief measures are already overdue a Regulation based on the recommendations of the committee with the amendments proposed above be passed and brought into force within 3 months.

My first amendment is about the definition of the term 'agriculturist' as contained in the report. On reading through the report I find that words "who both earns his livelihood mainly by agriculture" is rather a vague definition and it is not sufficient to leave it like that. I consider that to leave a definition rather vague is not very happy. So I thought it would be necessary to amend it to "whose income from land exceeds the income from other sources".

As far as amendment (*b*) is concerned my submission is that there is no dispute about the fact that the agricultural debtor needs relief. The only question is about the way to give him relief ; real measures of helping him and how much. The committee has suggested the establishment of Land Mortgage Banks and advancing of loans through the medium of such banks. I fully support their conclusions with one exception. The committee is of opinion that the Land Mortgage Banks or rather the Government, in issuing debentures, should guarantee interest on those debentures but not the principal. I think there is no use if the Government do not come to the rescue of the agriculturists. The one fact that troubles the agriculturists is the difficulty to find money. If the relief is to be real and not nominal, Government must finance. In issuing debenture bonds Government must say that not only interest is guaranteed but the principal also is guaranteed and the Land Mortgage Banks should issue debentures in long instalment terms. Otherwise there is no need for going into this problem. The one thing that the agriculturist is in difficulty is to find money to pay his debts. In Cochin the Government have advanced money to pay off the creditors not exceeding 25 per cent. and for others they have issued bonds. More or less similar methods may be adopted here through the medium of Land Mortgage Banks.

Mr. M. Govindan (*Nominated*) : May I know whether that proposal with regard to the Land Mortgage Bank is not contained in the recommendations ?

Mr. E. P. Varghese : They say that only interest will be guaranteed by the Government. Unless the principal also is guaranteed it will not be of real relief. Of course one difficulty that the committee pointed out is with regard to the large amount of debt that they will have to pay off in that case. 'For that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. P. Varghese.]

my suggestion is that when conciliation is made and when the whole scheme is taken together we will find that it is not necessary to find out a large sum, because out of Rs. 38 crores of debt as the report and the honourable member in charge of it say, the net debt is only Rs. 20 to 25 crores. If it is to be a practical working scheme we will have to find out how to make it possible for the Government to finance the debt relief. For that I would submit for the consideration of this House one suggestion in the dissenting report of Mr. Anantasiva Aiyar. It appealed to me that it was a workable suggestion. One of them was a practical solution of the whole problem. Bring only debtors below Rs. 6,000 under the scheme of advancing loans through the Land Mortgage Bank. Then 96½ per cent. of the debtors will be relieved and 65 per cent. of the debt will be cleared. The State can only expect to do good to the greatest number. It cannot relieve the entire population. Under this scheme 96½ per cent. of the debtors will be relieved. They will be benefited. So if only the debtors whose debts are below Rs. 6,000 are taken we will find that the amount that will have to be found will be reduced from Rs. 25 crores to Rs. 16½ crores.

Then, of course, the question of conciliation comes here. In my amendment I have shown that I am opposed to the establishment of Conciliation Boards. I am opposed to that on several grounds. My chief ground is that it will be complicating the whole matter and creating inordinate delay. Voluntary conciliation, after all, is not going to work up to a beneficial result. In this connection I may be permitted to point out to the House a passage from the memorandum submitted to the Government by the Agricultural Association of Travancore —

> 'Voluntary conciliation board will neither solve the problem nor serve any useful purpose in a scheme for the amelioration of indebtedness. If the creditor and the debtor agree to effect a composition of debts, they can very well do so without the intervention of Conciliation Boards appointed by the Government in that behalf, and it is only when either party unreasonably refuses to participate in such a settlement, that the necessity for a Board arises. The penalty suggested for including recalcitrant creditors to abide by the decision of the Board is hardly effective, relating as it does merely to the questions of costs of litigation and future rate of interest to be left to the discretion of judicial tribunals. It will be an utter waste of time and energy for the party seeking the intervention of the Board if its decision is to be left for acceptance to the good will of the other party. To the creditor who does not choose to abide by the decision, the Board will be merely a farce which he can disregard with perfect impunity."

Mr. K. Madhavan Pillai: Does not the committee suggest that the boards should be given compulsory power?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. P. Varghese: They suggest that compulsory power should be given to the boards. Of course that means in effect the same as I suggest in my amendment except that the medium to adopt compulsory conciliation is the Government instead of the boards. What is intended by these boards is that you should reduce or scale down the debts, and pay only a certain percentage. It is better to make this reduction at a uniform rate. After reading the report very carefully I would suggest that it may be reduced to 70 per cent. The reason is this. The committee in its report says that the price of articles has fallen down by 60 per cent. and the price of land by 30%. I take it that the price of land should be the standard for this reduction. The Agricultural Association in their memorial say that it should be reduced by one-third; that is 33 1/3 per cent. because the land is worth only two-thirds of what it was before. If a uniform rate is fixed by legislation we can do without the Conciliation Boards. The result expected from Conciliation Boards is that the debt would be scaled down. We find from the report that 25 per cent. of the debtor's properties should be left free for him. That is scaling down the debt. Conciliation Boards are proposed for this purpose. Consider the difficulties in the establishment of such boards. Though it may seem to be a tempting proposal that Travancore is not so short of honest men to serve freely on Conciliation Boards, I am not prepared to swallow all that tempting appeal made by the honourable Government member and accept the suggestion for the creation of Conciliation Boards. I would strongly oppose the establishment of Conciliation Boards, because it would make matters worse. We know the state of affairs in the country. There will be a lot of corruption and much influence will be brought to bear on the members.

Mr. M. Govindan: If it is on a voluntary basis what is the objection?

Mr. E. P. Varghese: Then it is not necessary to have Conciliation Boards. It may be left to the parties themselves. Why should there be intermediaries if it is to be voluntary?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether there should be communal representation also?

Mr. E. P. Varghese: I think it will come to that also. There will be all sorts of favouritism, commission business and all that.

Human nature being what it is, it will be like that. And after all, who is going to find out.....

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is there a bigger dose of original sin in Travancore?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. P. Varghese: It is more a wit than a question for me to answer, Sir.

And also who is going to find out the members. It is the Government. We know what Government have done in such matters. Generally Government nominated their flatterers and sycophants. This is inevitable. Independence is not appreciated, I do not think, Sir, that the establishment of Conciliation Boards will solve the situation. It is therefore that I suggest that the debts may be reduced to 70 per cent. and the people relieved more easily than through the medium of these boards.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member that wherever Government follow the principle of nomination, even in regard to the nomination to this Council, they are guided by that principle?

Mr. E. P. Varghese: Mostly so, but there are exceptions also. Every rule has an exception.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): May I know from the member whether he will have any objection in appointing an officer of the status of a Division Peishkar for every taluk?

Mr. E. P. Varghese: The committee has suggested three members on the board for every taluk. However, Sir, I am opposed to the general principle of Conciliation Boards.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, may I know whether there is any time limit to these speeches?

Chairman: Mr. Varghese has taken 15 minutes. In the nature of the importance of the subject I think it is necessary that a time-limit should be fixed. I fix it at 15 minutes for each member.

Mr. E. P. Varghese: I submitted that payment of 70 per cent. of the present worth of the debt should be considered as the payment in full discharge of the debt. By present worth, I mean the amount that could be recovered through a court of law at the time. The result of the decision of the Conciliation Board if worked properly would more or less be the same. In order to avoid the delay and expense by submitting the dispute to a Conciliation Board and to have a uniformity and a definiteness in all these things, I submit to the consideration of this House that a reduction of the debt to 70% of its present worth may be considered as payment in full discharge of the debt. As far as interest is concerned I submit that it should be reduced to 5 per cent. from the date of the legislation

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

No retrospective effect should be given. It will create further difficulties. I am therefore not for retrospective effect. From the date of the new legislation the rate of interest may be brought down to 5 per cent. This rate is calculated on the following basis. The committee has stated that prices of commodities have fallen down by 60 per cent.

Mr. M. Govindan : May I know whether the suggestion that the member is making is more acceptable to the creditors than the recommendation of the committee?

Mr. E. P. Varghese : I think that the committee has stated that if some ready cash is paid, most of the creditors who have given evidence before the committee is willing to forego a portion of their debt. It was that that encouraged me to say so. With regard to the reduction in the rate of interest to 5 per cent. my reason is this. The present value of commodities has fallen to 40 percent, or to two-fifths. The original rate of interest was 12 per cent. and two fifths of that would work up to about 5 per cent. So 5 per cent. interest and 70 per cent. capital will not, I think, be very hard either to the creditor or to the debtor.

Mr. Komilezhathu Sankaran : Supposing a reduction in the rate of interest is made, where will the money come from?

Mr. E. P. Varghese : I have already said that Government should finance through the Land Mortgage Bank. Government should issue 25 per cent. cash and for the remaining 75 per cent Government should issue debentures which should be paid in instalments A calculation made on this basis will show that not more than an amount of 2½ crores will be required, and, I think, it will not be beyond the resources of our State to finance the Land Mortgage Bank with 2½ crores of rupees to begin with, for such a scheme. A suggestion has been made by the committee for reconstitution of the State Land Mortgage Bank. I accept it with the modification suggested in my amendment. Relief has become already overdue. Government should not wait any longer. What they want to do, they must do immediately. We see that many of the other Provinces and States in India have taken up this question long ago and they have to a certain extent solved the problem. So, if anything is to be done, do it soon. For that purpose I suggest that a legislation should be brought into effect within three months, so that the remedies may not be prescribed after the patient dies.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I support the amendments proposed by my friend, Mr. Varghese. At the very out set I may say, Sir, that what I have learned from the report of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

committee is that the agricultural indebtedness in the State has become rather very acute, that Government's intervention is indispensable and relief measures ought to be taken immediately. These, I understand, are the leading points contained in the report prepared by the committee appointed for the purpose, Sir. The committee also has taught us that the total indebtedness of the State is somewhere between Rs. 20 and 25 crores. Therefore, the only agency for which it is possible to carry out relief measures is the Government and Government must find sufficient funds to finance the relief measures. Any other method of relief measure is unthinkable. Taking all these things together we may consider the learned speech of the mover of the report to-day pleading for the acceptance of the recommendations in the report wherein he says that two of the most important recommendations are the formation of Conciliation Boards and the conversion of the Land Mortgage Bank to a shareholder's Bank to finance the whole scheme.

As the amendments proposed by Mr. Varghese show, and as it has been decided elsewhere, there is a lot of opposition to the formation of Conciliation Boards on one ground or other and I presume that that recommendation has been knocked away by the other House. To finance the whole scheme of relief measures till the conversion of the Land Mortgage Bank into a share holders' Bank, I do not find any proposal in the report and in this respect it is of very little use except the statistical information whic hit contains.

Sir, while accepting the amendments proposed by Mr. Varghese I may say that if the situation has assumed extraordinary shape, extraordinary measures are necessary and if we really feel that actual and effective relief measures ought to be carried out, the Government must face the situation boldly and adopt measures with a certain amount of courage which has not yet been shown by Governments elsewhere. It is very easy to say what the Mysore Government did or what the Bhavnagar State undertook to do or what the Punjab Government has been doing and therefore what the Travancore Government ought to follow. Sir, my view is that this thorny question, this mighty problem, does not admit of any comparison. Travancore has no comparison with the Bhavnagar State, because that State was faced only with a debt of 35 lakhs which is a small amount. In the legislative enactment of the Mysore Government an agriculturist has been defined as one whose income does not exceed Rs. 500 or so per annum. Probably in the Punjab also the problem has not assumed such a magnitude as to make them sit

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

up and find out a solution. Therefore, in this State when we are confronted with this mighty problem of a total debt amounting to 25 crores and according to the recommendation of the committee, if we are going on to organise all sorts and different kinds of Conciliation Boards for special areas and particular areas, for general problems and particular problems, for general conditions and particular conditions, and if all these boards would sit simultaneously and effect conciliation of all outstanding debts and approach the Land Mortgage Bank for the disbursing of Rs 25 crores, I fail to picture what would be the state of the creditors on the one side and the debtors on the other in respect of their secured debts and other kinds of securities which they hold now. They will be going out for the amount with debenture bonds to Trivandrum and other places where there is a branch of the Land Mortgage Bank. As Mr. Varghese observed the problem will be made more acute and nothing would be achieved by this. That is my main objection to the creation of Conciliation Boards. My question is what is the use of effecting conciliation without money. Even if the debtors are prepared to undergo a certain amount of sacrifice and the creditors also are prepared for some sacrifice as we see from the evidence, for effecting conciliation, the creditors want at least a certain percentage of the debt to be paid immediately in cash. If that is not possible under the recommendations of the committee, I think, even if these recommendations are accepted as a whole these measures are haphazard and will not result in any benefit.

Sir, to come back to the point, if we are really earnest we must boldly meet the situation and Government should have the nerve or courage to carry out certain measures without looking to that side or this side. I can understand, as Mr. George observed, that we want to cut a midway between the course of the creditor and the debtor. That time has gone. If, as Mr. George observed, we do not introduce any amount of compulsion even with reference to the working of these Conciliation Boards, knowing as we do the people of Travancore and the one thousand and one hundred difficulties under which they are toiling today, I fail to see what exactly would be the ultimate goal or the ultimate object which the Conciliation Boards would be able to achieve. It is not because our State is not in a position to find honourable, honest and sincere men to serve in the Conciliation Boards that I oppose the proposal, but I oppose it on the very same ground on which Mr. Varghese opposed it. I do not propose to consider all the recommendations from the point of view of the pros and cons as it may place Government in a bewilderment. As Mr. George observed, Government are keeping an open mind ; they have got an open mind on many a thing and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

they expect some help from the discussion in the legislatures. But on previous occasions, they got very much perplexed on account of the discussion on similar reports in the legislatures and finally they had to act as they pleased. Therefore, I say, instead of bewildering the Government as to the kind of action they may take on the basis of the enlightenment that may be thrown by the discussion in the legislature, I may suggest that Government may take some autocratic power and do something in the matter.

I have not got anything ready made to offer but I will make two or three simple suggestions which if carried out boldly by the Government, then practically all recommendations contained in the report will be carried out, though not directly, indirectly. Sir, from the report we understand that the economic depression reached its zenith in 1105. From that time it was going up and up. Till 1105 it was not felt so keenly as we feel it today.

I would suggest, Sir, three drastic measures, such as substantial reduction in the interest as well as in the principal, which alone will be effective in helping the agricultural debtor.

There is misapprehension prevailing in the country, even among educated men, that there is dearth of fluid cash in the country. We have been hearing that cry whenever we have been confronted with such problems. Sir, from the outset, I have been differing from most people in the country in this matter. I maintain that there is fabulous wealth, in the shape of fluid cash, hoarded up in our country itself. In our savings banks alone, there is one crore and odd. In almost all of our Joint Stock Banks, even in most of our hundi shops, lakhs and lakhs of rupees have been deposited at almost nominal interest, two per cent or two and a half percent. Somehow, Sir, the agriculturist of the country, who is in dire need of cash, is not able to get loans even if he offers 18 per cent. interest. Sir, what is the reason for this state of affairs? As I have indicated, certainly, this is not because there is no fluid cash available. There *is* plenty of it in our country. The Reserve Bank shares were over subscribed within a few hours. If the Government float a loan, I am sure, it will be over-subscribed within a day. Therefore, certainly the difficulty of the agriculturist is not due to want of fluid cash in the country. The real difficulty is this. The agriculturist has raised all manner of loans on the security of his land ; interest alone has accumulated to a large sum ; he has not been able to pay interest regularly. The creditor therefore finds that the properties of the agriculturist cannot now be considered as proper security. Further, his experience all these years has taught the creditor that the agriculturist cannot pay even interest regularly. That is the position, Sir.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In the circumstances, I would suggest that, in regard to debts existing even before 1105, interest must be limited to a maximum of 6 per cent in all cases. I may also emphasise that I mean only simple interest at 6 per cent ; any transaction savouring of compound interest must be disallowed.

Another suggestion that I would like to make is that the debtor must be enabled to repay his debt in 12 equal instalments. Again I am referring to debt which existed prior to 1105.

In regard to debts contracted subsequent to 1105, the principal must be reduced to one-half, and interest must be limited to 4 per cent.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Assuming that the principal is reduced to one-half, will the debtor be able to pay at least that in cash ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: That is a very pertinent question ; and I propose to answer it presently.

If the principal is reduced by 50 per cent. it will not be a grievance to the creditor, because the value of money has increased more than cent. per cent. The prices of commodities have fallen down by 60 per cent. That fact has been admitted in the report itself. So the creditor will not actually be the loser if the principal is reduced by 50 per cent. As a matter of fact, that position has been supported by the evidence before the committee. The representatives of the Coastal Banks have stated that they are prepared for a conciliation and for the principal amounts being reduced by 50 per cent.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Then, why not the debtors agree to that?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I think it is better that I do not answer that question now, Sir, for reasons evident.

The maximum of 6 per cent. interest, which I suggested a little while ago, must apply not only to private creditors but also to Joint Stock Banks, and even to the Government Land Mortgage Bank and agricultural and other Government loans,—in fact to every institution which has advanced money for interest. And for the future, until Government think otherwise, interest above 5 per cent. should be penalised.

As I said at the very outset, Sir, the Government must take courageous steps in the direction which I have indicated. It is only then that they can hope to solve this serious problem. Vested interests will be affected. Government must not be frightened by that. Sir, I do not see any reason why banks alone must be given

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

any special treatment. A perusal of the history of this situation will show that it is these banks that have been mainly responsible, for the present problem, more than the individual private money-lender. Sir, it is these banks that have been taking deposits at 2 or 2½ per cent., and charging 18 or 24 or even 28 per cent. for their advances to the agriculturists of the country. Therefore, Sir, there is no reason why we must show any special consideration to these banks. Dictatorial measures, like those that I have suggested, must immediately be given effect to. (*President's bell.*) May I have just a minute or two, Sir ?

Chairman : You can add a sentence or two. It is time.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : As I have suggested, Sir, reduction of interest should apply not only to private money-lenders, but to all institutions or bodies, including the Government which have advanced money. There is absolutely no meaning in Government saying "You please reduce interest on money due to you ; but, so far as we are concerned, pay us in full according to the contract."

The present provision for arrest of the debtor must also be immediately repealed.

I have no time, Sir to dwell upon the various other matters contained in the Report.

In regard to execution of decrees and such other matters, the committee's recommendations may be accepted. I would again urge upon the attention of Government the absolute necessity to give effect to the drastic suggestions that I have made in regard to some fundamental matters. If that is done, I am sure the credit of the agricultural debtor will be advanced, since he will be in a position to redeem his property which is now so heavily charged with debts. I am sure that the dictatorial measures which I have suggested may bring immense relief though not entirely directly but indirectiy and I hope they will offer the solution for 75 per cent. of the problem with which we are now faced.

Chairman : Before the House, in general, discusses the report, I think it is advisable that members who have given notice of amendments are allowed to have their say.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, I beg to move the following amendment :

Add at the end of the motion :

"With the addition of the words 'debts due to traders' as sub-clause (v) at the end of para 2 defining Agricultural Debts in the summary of conclusions and recommendations".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

While appreciating the endeavours of the committee for alleviating the distress of those engaged in agricultural pursuits, I am afraid I will be failing in my duty if I do not take this opportunity to candidly and frankly express the hardships the community which I represent will suffer if the recommendations of the committee are accepted in their entirety.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) : Which is that community ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : The trading and mercantile classes.

Mr. Komilezhathu Sankaran : Is that a money lending community ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : No, Sir.

A perusal of the report discloses the fact that the committee has bestowed its sole attention to the debts contracted by the agriculturists on account of their borrowings from money-lenders, bankers, co-operative societies, chitties and the Government. It is indeed a matter for great regret that the committee has not bestowed due attention to the debts due to traders, from the agriculturists for purchases made by them.

Sir, it has been admitted by the committee itself that the trading class has been hit hard by the depression equally if not more than the agriculturist. How the depression affected the traders of Travancore can be well understood by what the Economic Depression Enquiry Committee has stated. *viz.*,—

> "As a rule the effect of a downward movement in prices is that merchants buy at high prices and are compelled to sell at low prices. If they stock goods in the hope of better prices, they have to do so indefinitely thereby incurring greater losses."

It will thus be seen, Sir, that the traders have been selling their wares at 40 and 50 per cent. less than the prices they paid for them before the depression began. Is it I ask, fair and just, Sir, to compel us, to go before Conciliation Boards and have the amounts further reduced, to get payment for commodities we sold at half the prices we paid for them ? That is the main reason why I appeal to this House to exempt the debts to traders also from the definition of agricultural debts.

Again, it is a matter of common knowledge that commercial pursuits cannot get on and trade will collapse if monies due to those engaged in such pursuits are locked up. As has been pointed out by the Economic Depression Enquiry Committee—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

"The immediate difficulty of the Travancore merchants is finance..... .....The times are so bad that even those who are habituated to straight business, frequently find themselves involved in financial embarrassment, on account of uncertain market conditions and restricted credit facilities."

This is what they said in 1931 just a year after the depression commenced. Conditions have now become worse and the conditions now can better be imagined than described.

Mr. K. Madhavan Pillai: Was the traders' financial problem, now raised by the member, raised before the Economic Depression Enquiry Committee then, in the year referred to by the member, 1931?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: The question that I raised is not one of the traders' indebtedness, but the indebtedness of the agriculturist to the trader. I submit that the debts due to the traders are also well within the purview of the committee as debts due to others.

Is it, I ask, fair and just to compel us to wait for twenty years for payment for the commodities we sold at prices 40 and 50 per cent. less than what we paid?

Sir, coming to the interest question, I fail to understand why the committee did not follow the principle enunciated by them for according a special treatment to banking institutions. The report says—

"We cannot, at the same time, overlook that a substantial loss to these banks may produce repercussions involving a large number of people, a contingency which does not exist in the case of ordinary creditors who lend their own savings. Having anxiously considered all the aspects of the question, the Committee have come to the conclusion that it will be equitable to all parties if in the matter of this reduction of interest, some sort of special treatment is accorded to the banking institutions, including within its scope joint stock banks, private banks and other banking institutions which carry on their loan transactions mainly with the deposits they have received from the public"

The committee is not unaware that merchants and traders are being financed by banks. And, as such, I ask, why did not the committee allow the same rate of interest, which they allowed to banks, for the amounts due to us? As a matter of fact, we should be given at least 2 per cent. more. We have to convert the monies borrowed from banks into commodities, to keep them for sale exposed to all the incidents of market fluctuations, and to pay the banks the amounts borrowed from them on the due date irrespective of the fact whether the commodities are sold or not. I therefore

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ask, what justification the committee has to compel us to receive only 5 per cent. interest for the amounts due to us and at the same time pay 9 per cent. to the banks for the amounts we owe them? That is another reason why the debts due to the traders should be exempted from the definition of agricultural debts.

Passing next, Sir, to the recommendation of the committee on the arrest and imprisonment of the debtor, I am sure the committee cannot be unaware of the fact that commercial activities depend entirely on the personal credit, integrity and honour of the buyer than on anything else.

Why then did not the committee extend to traders also the mercy they showed to the co-operative societies which, they say, advance loans mostly on personal credit? This is not the time for me to dwell on the fact that the prosperity of the Agriculturist nay that of the country, depends entirely on the importance they attach to commerce and trade of the State. The history of the Empire where the sun never sets will bear ample testimony to the statement that I have made. Already on account of forces beyond the control of the Government of Travancore, the commerce and trade of the country is at a very low ebb. The Ottawa Pact, the Indo-Japanese Trade Agreement, *etc.*, are some of the measures adopted by civilised Governments for fostering trade and stabilising financial credit. I would therefore earnestly appeal to Government at least not to adopt measures that may entirely destroy even the existing trade and financial stability of the country. I need hardly submit, Sir, that if the debts due to the traders are not exempted from the definition of agricultural debts the commerce and trade of the country will suffer. The debts due to Government, for reasons explained by the committee, have been excluded. Debts due to co-operative societies have been excluded. If all these can be excluded, I ask why, in the interest of commerce and trade, these debts also should not be excluded? It is a matter of common knowledge that, unless the credit of the agriculturist is maintained, he will find it very difficult to get articles or commodities from traders. If his credit is not maintained, I am afraid that to-morrow he may not be able to get even four cash worth of salt from any bazaar.

Sir, for these reasons I appeal to this House that the debts due to traders on account of the purchase of commodities by them are excluded.

Mr. S. Adam Sait (*Nominated*): May I know from the member whether it is not a fact that, after purchasing commodities from the traders and seeing that they are unable to pay the amount due, the agriculturists have not mortgaged their properties?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Piraviperumal Pillai : There may have been some cases where properties have been mortgaged. All that I say is that in those cases also money is locked up. All that I submit is that the money due to traders should be fluid, and not locked up. Therefore, I submit that this House will in the interests of the agriculturists as well as in the interests of all concerned, support this amendment to exclude the debts due to traders also from the definition of "Agricultural Debts."

Mr S. Adam Sait : I second it.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഋണനിവാരണകമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കയും അവയെ മുൻനിറുത്തി ഒരു ബിൽ ഉടനടി കൊണ്ടുവന്നു ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പ്രായോഗികതയിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഈ യോഗം ഗവണ്മെൻറിനോട് ശുപാർശചെയ്യുന്നു എന്ന ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, രാജകീയ വിളംബരത്തിൻെറ കാലാവധി കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്നും ഒരു സർക്കുലർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉത്തമർണ്ണന്മാർ കോട്ടനടപടികളും ദ്രുതഗതിയിൽ നടത്തികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിൻെറ ദോഷങ്ങൾ കൃഷിക്കാർ പൂർണ്ണമായി അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നീട് എന്തെങ്കിലുംപ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെ എത്രയും വേഗത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്താനാണ് ഉദ്യമിക്കേണ്ടതു്. കർഷകഋണനിവാരണക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട ഈ രാജ്യത്തെ പരിതസ്ഥിതികളേയും, കർഷകരുടെ കഷ്ടാവസ്ഥകളേയും, കർഷകർക്കു വിവിധജനങ്ങളുമായി വിവിധവിധത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളേയും മറ്റും പറ്റി നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അറിയാം. ഈ വിധം ശ്രമകഷ്ടമായി രാജ്യത്തിലെ തൊഴിലുകളേയും തൊഴിലാളികളേയുംപറ്റി മനസ്സിലാക്കി റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റിയെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ ഇവിടെ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചാൽ അതിലെ ഓരോ വകുപ്പുകളെയും സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്താനും വേണ്ടസ്ഥലത്തു ഭേദഗതികളും വരുത്താനുമുള്ള അവസരം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് റിപ്പോർട്ടിലെ ഓരോ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും പറ്റി ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

Mr. K. Madhavan Pillai: കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡു് ആവശ്യമില്ലെന്നു അസംബ്ളി തീരുമാനിച്ചില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Tariatu Kunjitomman : ആ ഒരു സാഗതിയിലാണു അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വന്നതു്. അതും രണ്ടു വോട്ടിന്റേയോ മറ്റൊ വ്യത്യാസമേയുള്ളു. അതു വേണ്ടാ എന്നു തീരുമാനിക്കാൻ ഓരോരുത്തർ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളും ഓരോന്നാണു്. കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡിനു കൊടുത്തു സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനിക്കാൻ പരമാധികാരം കൊടുക്കയാണെങ്കിൽ ഞാനും അതു വേണ്ടന്നുതന്നെ പറയും. ഉത്തമർണനെയും അധമർണനേയും തമ്മിൽ രഞ്ജിപ്പിച്ചു തീർക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ നില ഈ ബോർഡിനു കൊടുക്കണമെന്നല്ലാതെ പരമാധികാരം കൊടുക്കണമെന്നു കമ്മിറ്റിക്കാരും പറയുന്നില്ല. ഇതിനും പുറമെ സങ്കടമുള്ളവർക്കു് നീതിന്യായകോടതിയിൽനിന്നും രക്ഷനേടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യാം. കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡിൽവച്ചുതന്നെ ഒരു വലിയ പാങ്കു തക്കങ്ങളും ഒത്തുങ്ങികടക്കാർ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. അതുയും ഇടപാടുകളിൽ കോർട്ടുഫീസു്, വക്കീൽഫീസു്, സാക്ഷിപ്പടി മുതലായചെലവുകളും ക്രടാതെയും സമയംനഷ്ടപ്പെടാതെയും കഴിക്കാം. ഈ ബോർഡു രൂപീകരണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു തടസ്ഥം യോഗ്യന്മാരായ ആളുകളെ ഇതിലേക്കു കിട്ടുകയില്ലെന്നതാണു്. നാഗരീകതയിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു യോഗ്യന്മാരായ ആളുകളെ കിട്ടുകയില്ലെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിക്കാൻപാടില്ല. നാം ദേശാഭിമാനികളാണെന്നു മറുരാജ്യക്കാരും നമ്മളും സമ്മതിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ഒരു ഡിറ്റ്സ്ട്രിക്ട് കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡിലെ അംഗങ്ങളായി യോഗ്യന്മാരായ ഈരണ്ടാളുകളെ ഓരോതാലൂക്കുകളിലും കിട്ടുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതു കൊണ്ടു നമ്മിൽതന്നെ നമുക്കു വിശ്വാസം ഇല്ലെന്നല്ലേ വരുന്നതു്? ഇങ്ങനെയായാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിഎത്രശോച്യമായിരിക്കും? ഓരോ താലൂക്കിലും ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെയുംരണ്ടു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും കിട്ടാതെ വരുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. മറുപലസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും യോഗ്യന്മാരായആളുകളെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ അനുഭവം നമ്മേ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. K. Madhavan Pillai : ഇപ്പോഴുതന്നെ പല സ്ഥലത്തുമുള്ള വ്യക്കുകൾ മദ്ധ്യസ്ഥംപറഞ്ഞു തീർക്കാറില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : പലസ്ഥലത്തും അങ്ങനെനടക്കുന്നുണ്ടു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെസ്ഥിതി എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ചില കേസ്സുകൾ ഞാൻതന്നെ യോജിപ്പിച്ചു തീർത്തിട്ടുണ്ടു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ഈ നിലയിൽ കർഷകന്റെ വ്യവഹാരച്ചെലവുകൾ കുറച്ചു ഉത്തമർണനേയും അധമർണനേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു് ഇടപാടുതീർത്തക്കവണ്ണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ നിർദ്ദേശം എത്രയും ബുദ്ധിപൂർവ്വകമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഇത്രയും വിവേകപൂർവകമായ ഒരു നിർദ്ദേശത്തെ ഈ സഭ തള്ളിക്കളയുന്നതു് സാരാംശത്തെ കളയുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കും.

പലിശയുടെ കാര്യത്തിൽ കുറെവ്യത്യാസം വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾതന്നെ ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വില നാലിലൊന്നായി കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചു കടത്തിന്റെ തുകയും ഒന്നു ഭേദപ്പെടുത്തണം. മുതൽ കുറെയെങ്കിലും കുറയ്ക്കണം. ഇതിലേക്കു് ഒരു ബിൽ ഉടനടി കൊണ്ടുവന്നു പാസ്സാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടും. അനാവധി വസ്തുക്കൾ കൃഷിക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവരുടെ കൈവശം പ്രതിദിനം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒരു കണക്കു രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിന്റെ രണ്ടാം വാല്യത്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഒരു കർഷകയോഗത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ അതുദ്ധരിക്കാം. ൧൯൦൬-ൽ ൨൯൦൮ വരെ ഏക്കർ ഭൂമികൃഷിക്കാരിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവരുടെ കൈവശം പോയിരിക്കുന്നതു് ൧൦൮-ൽ അതു അൻപതിനായിരമായി വർദ്ധിച്ചു എന്നാണു് റിപ്പോർട്ടിൽകാണുന്നതു്.

Mr. Kayalam Parameswaran Pillai : കർഷകരല്ലാത്തവരുടെ കൈവശം ഭൂമിവന്നുചേർന്നാൽ അവർ അതിനെ എന്തു ചെയ്യും?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതു മിക്കവാറും കൃഷിക്കാരായിരിക്കും നടത്തുന്നതു്. ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർ പ്രഭുക്കന്മാരായിരുന്നുകൊള്ളും. ആ നില വർദ്ധിച്ചാൽ അയർലണ്ടിലെ പഴയസ്ഥിതിവരും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pathanamtitta*): ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരുടെകൈവശം കൃഷിചെയ്യാത്തഭൂമികളും ധാരാളമില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഉണ്ടു്. അങ്ങനെകൃഷിചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു രാജ്യത്തിനുപൊതുവിൽ ദോഷമാണു്. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലയുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു എല്ലാസ്ഥലത്തും കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ ഉൽപന്നങ്ങളെ കയറുമതിചെയ്തു് അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആദായത്തിൽനിന്ന് രണ്ടരക്കോടി രൂപായോളം ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കായി വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇറക്കുമതിയിലുള്ള നമ്മുടെ നഷ്ടം കുറയ്ക്കുമതികൊണ്ടുവേണമല്ലോ തീർക്കാൻ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഐശ്വര്യത്തിനു നിദാനം ഇവിടത്തെ കർഷകരുടെപരിശ്രമമാണ്. അവർ ഋണബാധിതരായി നശിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കിണറിലെ വെള്ളം കോരുന്നതനുസരിച്ചു ഉറവയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉറവു തീർന്നുപോയാൽ ആ കിണറു വറ്റിപോവും. ആ ഒരു നിലയാണ് ഇവിടത്തെ കർഷകജനതയിക്കു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതു്. അതായതു് വൻപിച്ചതോതിൽ അനവധിപണം മുടക്കി രാജ്യത്തെ ഐശ്വര്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു വിഭാഗക്കാർക്കാണ് ഇപ്പോൾ അധഃപതനം വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ കയറ്റുമതിയിൽനിന്നുള്ള വരവു കുറഞ്ഞു. ആഹാരസാധനമാദ്യായ ഇറക്കുമതി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള ശക്തിക്ഷയിച്ചു കടത്തിലുമായി.

നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ ഇതരരാജ്യക്കാരെ അപേക്ഷിച്ചു് മിതവ്യയശീലരും അനാഡംബരരുമാണ്. ഗ്രാമഫോൺ, ഹാർമോണിയം തുടങ്ങിയ സംഗീതോപകരണങ്ങളും കാറുകളും മറ്റു സുഖോപകരണങ്ങളും കൃഷിക്കാരുടെഇടയിൽ വളരെ കുറയും. അതുപോലെതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവും കൃഷിക്കാരുടെയിടയിൽ വളരെ കുറവാണ്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വിദേശങ്ങളിലയച്ചവരുടെ സംഖ്യ കൃഷിക്കാരുടെയിടയിൽ അഞ്ചാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെയിടയിൽ ൪൦൦ ഉണ്ട്. മലംപ്രദേശങ്ങളിൽ റബ്ബർ, കുരുമുളകു് മുതലായവ കൃഷിചെയ്യുവാനും കുട്ടനാട്ടിൽ പുഞ്ചകൃഷി, കായൽകൃഷി മുതലായവചെയ്യുവാനും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഡ്രൈലാൻഡിനെ വെറ്റലാൻഡാക്കി നെൽകൃഷിചെയ്യുവാനും ഉള്ള സൗകര്യവും പ്രകൃത്യാതന്നെ നമുക്കുണ്ട്. ഈ വഴികളിൽക്കൂടി രാജ്യത്തെ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധമാക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് പെട്ടെന്ന് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞുപോയതു്. അതായതു് കുരുമുളകിന് അഞ്ചിൽ ഒന്നും, റബ്ബറിന് പത്തിൽ ഒന്നും, നാളികേരത്തിന് അഞ്ചിൽ ഒന്നും, നെല്ലിന് മൂന്നിൽ ഒന്നുമായി വില കുറഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം പണത്തിന്റെ വില മുന്നുമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് കടത്തിനെസംബന്ധിച്ചു പണത്തിന്റെ വില കൂടുതൽ ഗണിച്ചു മുതൽതന്നെയും കുറയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടാണു വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഏഴുമാറുള്ളസ്വർണ്ണം കൊടുത്തിട്ട് അതിന് പത്തരമാറുള്ളസ്വർണ്ണം തിരിയെതരണമെന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണ് കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ഷിക്കാർക്കു ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലയുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ള തുക കുറയ്ക്കാതെ അതേവിധംതന്നെ തിരിയെതരണമെന്നു പറയുന്നതു്.

Mr. S. Adam Sait: ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വർദ്ധനയ്ക്കു മുൻകൂട്ടി പണം കൊടുത്തു് അതിനു വിലയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതാരാണു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കൃഷിക്കാരെ ആ വിഷയത്തിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് കച്ചവടക്കാരാണു്. ഇതിനും പുറമേ ഗവണ്മെൻറും കൃഷിലോണും മറ്റും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കൃഷിക്കാരിൽ നിന്നും ഉൽപന്നങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു വിറ്റു ആദായമുണ്ടാക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചാണു് കച്ചവടക്കാർ കടംകൊടുത്തു കൃഷിക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതു്. അടുത്തകാലത്തു ഉൽപന്നങ്ങൾക്കു വില കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നോ കൃഷിക്കാരനു നഷ്ടംവരുമെന്നോ ആരും വിചാരിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ നഷ്ടംമുഴുവൻ കൃഷിക്കാരനും പണത്തിൻെറ വിലക്കുറ്റതൽകൊണ്ടുള്ള ലാഭംമുഴുവനും ഉത്തമർണനുമായി പങ്കിടുന്നതു ശരിയല്ല.

Mr. S. Adam Sait: റബ്ബർ കരുമുളക് മുതലായ തോട്ടക്കാർക്കു അഡ്വാൻസു കൊടുത്തവകയിൽ എത്രലക്ഷം രൂപാ കച്ചവടക്കാർക്കു പിരിയുവാൻ ഉണ്ടു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതു കുറെക്കാണും.

Mr. Kayalam Parameswaran Pillai: കൃഷിക്കാരുടെ ഉത്തമർണന്മാരും കൃഷിക്കാർ തന്നെയാണൊ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതിൽ ഒരു മഹാഭ്രൂരിപക്ഷവും കൃഷിക്കാർതന്നെയാണു്. ഒരു കൃഷിക്കാരനു വസ്തുവാങ്ങിക്കാൻ ആയിരംരൂപായുടെ കുറവൊ മറ്റോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അയൽപക്കത്തുള്ള കൃഷിക്കാരനിൽനിന്നും അവൻ കൊപ്രാ വിറ്റതോ അല്ലെങ്കിൽ ചിട്ടിപിടിച്ചതൊ ആയ പണം വാങ്ങിക്കും. എന്നാൽ വലിയ തുക ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ദൂരത്തന്നേഷിച്ചുവല്ല ബാങ്കുകളിൽനിന്നോ പണ വ്യാപാരികളിൽനിന്നോ വാങ്ങിയ്ക്കുയുള്ളൂ.

Mr. Kayalam Parameswaran Pillai: മുതലിൽനിന്നും പലിശയിൽനിന്നും ഒരംശം കുറയ്ക്കുകയെന്നുള്ളതു് കൃഷിക്കാരായ ഉത്തമർണ്ണന്മാർക്കും നഷ്ടത്തിനുകാരണമല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആരേയും നഷ്ടപ്പെടുത്തണ്ടാ. ഇപ്പോൾ ഒരുരൂപയ്ക്കു മൂന്നുരൂപായുടെവിലയുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു് സംഖ്യ കുറച്ചാൽ നഷ്ടമില്ല. മൂന്നുരൂപാ കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥലത്തു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നൂറുരൂപായെ കൊടുക്കേണ്ടതായൊള്ളൂ. എന്നാൽ ഇരുനൂറുരൂപാ കൊടുക്കുന്നപക്ഷം ക്രൂരതൽഅല്ലാതെ കുറഞ്ഞുപോയി എന്നുപറയുവാനില്ല. യൂറോപ്പിലെ മഹാശക്തികൾതന്നെ അങ്ങിനെചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പണത്തിന്റെ പൂവർവർദ്ധിക്കുകയും അതുപ്പാടെ ക്ഷാമം നേരിടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വാർലോണിന്റെ കാലാവധി നീട്ടുകയും തുക കുറച്ചുകൊടുക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു. കരാർല്ലംഘനം എന്നൊരു സമാധാനം പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ കരാറു മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയാണെന്നും അല്ലാതെകരാറിനു വേണ്ടിയല്ലാ മനുഷ്യർഎന്നും ഉള്ള തത്വം ഓർക്കണം. മനുഷ്യർഎതുയും അപൽഘട്ടത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കരാറിനെതത്വപ്രകാരമല്ലാതെ അക്ഷരപ്രകാരം പാലിക്കണമെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല.

Mr. A. N. Viswanatha Pillai (*Quilon cum Karunagappalli*): ജർമ്മനി ഇനിയും യുദ്ധക്കടം കൊടുത്തു തീർത്തിട്ടില്ലെന്നറിയാമൊ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതൊക്കെയുണ്ട് ഞാൻസ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞതുണ്ട്. കരാർ അക്ഷരംപ്രതി നോക്കാതെ മുതലും പലിശയും കുറച്ചു മറുപ്രകാരത്തിലും സൗജന്യങ്ങൾ നവശക്തികൾ തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഷൈലാക്കിനെപോലെ മനുഷ്യമാംസം ഒരുപൗണ്ടല്ല നാലു പൗണ്ടും തന്ന കരാറു അക്ഷരംപ്രതി പാലിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു എന്തു കഷ്ടമായിരിക്കും. അതിനാൽ കർഷകരുടെ ഈ പരിതസ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം ആലോചിച്ചു് ഋണനിവാരണ കമ്മറിറിപ്പോർട്ടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എതുയും വേഗത്തിൽ ഒരു ബിൽ ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നുപാസ്സാക്കി കർഷകന്മാരെ രക്ഷിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Sir, I rise to congratulate the members of the committee for publishing such a readable report. I congratulate them on the reasonableness of their proposals and on the sanity of their outlook. After all, late in the day, I do not want to draw the picture of the man in *The Pilgrim's Progress*. A debtor is often painted as a virtuous man with a load of sins going up the hill. Neither do I want to draw the picture of Shylock who wants his pound of flesh. The real situation is that all of us are debtors and creditors in this country. There are very few people who are not debtors. What the great Prophet said "those who are not sinners may throw the stone" if such a thing is said to us there will be very few who can throw the stone. Therefore, if Government adopt a measure which will impair the well-being of the creditors, that will not bode well for the debtors. Most

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi.]

men are a combination of debtors and creditors. In any plan to help the debtors, my humble suggestion is that Government must not impair their credit. I must not be understood as saying that the Government must not do anything for the creditors or the debtors. I heartily endorse every suggestion made in the report. Only if there are any measures of wholesale expropriation or arbitrary doctrinaire things, as suggested by a friend, in the realm of credit, these suggestions will have consequences of which we may not have reason to congratulate ourselves later on.

This is a matter in which we do not have to invoke the help of rhetoric. I congratulate the representatives on the committee representatives professedly of creditors even, who have adopted a very reasonable attitude.

I do not share the fears of Mr. Varghese that if the Conciliation Boards consisted merely of non-officials they may not function well.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Did that member say so?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I am afraid he said so. This is not a matter in which we must be guided merely by doctrinaire views. As in the case of the old municipalities, wherever Government can get proper men, men with character and ability, who can function well as arbitrators, let them be appointed. In places where such men could not readily be got at Government officers might be appointed.

On the whole I congratulate the committee on their very good proposals, and also share Mr. Varghese's view that any measure that is sought to be enforced to alleviate the distresses of the people ought to be adopted as early as possible so that the remedy may not come too late.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, it is common knowledge that after the great war the economic organisation of the world has been out of gear. As the cumulative result of the various developments that followed the wake of the last world-war, we find a universal economic depression which gives trouble to the administrators all over the world. In Travancore also the economic problem is as acute, keen and ancient as elsewhere. Poverty with unproductive soil, precarious climate, irregularity of income and various other causes have steadily led to the ruinous plight of our ryots. The grave economic depression and the consequent catastrophic fall in the prices of commodities have been further responsible for the daily increasing indebtedness of our highly debt-depressed and all but insolvent ryots. The total agricultural indebtedness according to Dr. P. J. Thomas is 27 crores of rupees. The Travancore Banking

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Enquiry Committee, as the result of their enquiry concluded in 1931, estimated the total debt for the whole State at 25·29 crores of rupees. The Travancore Census Report published in the same year puts down the debt of the State at about 20 crores of rupees, which itself is viewed by the Devadhar Committee as a colossal figure. This chronic indebtedness of our cultivators continue to remain as a Himalayan obstacle in the way of the country's economic progress. Redemption of debt has, therefore, become a fundamental condition precedent for the launching of any scheme of economic emancipation. The intensity and acuteness of this problem was realised by our Government and a committee known as the Agricultural Debt Redemption Committee was constituted to investigate and report on the various aspects of the problem and suggest ameliorative measures.

The whole country was anxiously and in tip–toe expectation looking forward to know the result of the committee's labours. Everybody eagerly expected that this committee would successfully devise correct ways and means to cure the malady so as to bring happiness, prosperity and contentment throughout the length and breadth of the country. But, without meaning any disparagement or disrespect to those honourable members who served on this committee, I must frankly say that their report is most disappointing and their recommendations fall short of the actual requirements necessitated by the situation. The fault lies not with the committee alone but primarily with Government. For, in the first place, the terms of reference to the committee were too narrow, as they were confined solely to the collection of data and investigation of the extent of agricultural indebtedness. By the terms of reference, commerial and other kinds of debts were excluded from the ambit of the enquiry. Then, there was the supremacy of a preponderating element of red-tapism which considerably influenced the decisions of the committee in excluding all debts due to Government from the definition of the term "Agricultural debts". The report has inevitably become less comprehensive and it does not attempt to rope in all classes of debtors. Another consequence is that very many of the agriculturists who have taken agricultural loans and borrowed money from the Land Mortgage Bank on the security of of their agricultural holdings have to go without any help or relief. The recommendations of the committee are, therefore, not calculated to cure effectively the soreness that exists all over the country.

Indebtedness is not peculiar to the agricultural population alone. Practically the whole population in the country, perhaps with the solitary exception of those who receive fixed money

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

incomes, for instance, the officers of Government, are hard hit by the depression and mostly involved in debts which hang like a heavy mill-stone round their neck. Agricultural credit in Travancore is so entwined with Banking and Trading Industries that the slightest disturbance of the one must have its repurcussions on the others. To every man his own distress is the worst distress. I am not at all inclined to underrate the grimness of the struggle in which the vast majority of our agricultural population is involved. But only about 50 per cent. of the population mainly depends upon agriculture and they have no doubt been directly hit by the prevailing economic depression. They have no subsidiary occupations to reinforce or supplement their agricultural incomes, no reserve against lean years and hence they are in a state of chronic indebtedness. The pressure of indebtedness and the absolute incapacity of the ryots to make any substantial repayment for the liquidation of their debts are really great. The vast majority of the remaining 50 per cent, consisting of artisans, traders, lawyers and those following similar avocations or callings, also feel the direct impact of a general depression. The so-called upper classes in Travancore, who form only a considerably small proportion of the total population, are also severely affected on account of the heavy fall in the prices of agricultural products ; for their wealth is in landed property and their status in society and standards of life are in large measure determined and maintained by the income from their fields and gardens. The prosperity and financial well-being of any one of those classes is interdependent on the other. Under such a system of mutual interdependence and economic organisation there can be very little effectiveness or good in carrying out piecemeal ameliorative measures without any definite economic planning. What is the use of the doctor treating only one limb in the organ when the whole system is actually affected by the disease?

Even the remedies prescribed by the committee are not commensurate with the nature of the disease sought to be cured. Various remedies have been suggested for curing the agricultural indebtedness, for instance (1) Debt Conciliation Boards ; (2) reduction in the present rate of interests, (3) repayment of debts in easy instalments spread over a number of years, (4) prevention of expropriation of agriculturists during the present period of depression (5) establishment of Land Mortgage Banks all over the State and so on. These, or even a general repudiation and a periodical cancellation of all debts, may be tried, but they, as I shall presently show, will not produce any abiding result.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. P. Varghese: May I know from the member whether the committee have touched the question of finance for relief measures?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: No.

So, before we make any bold plunge in the task of giving ameliorative reliefs suggested by the committee, every one of their recommendations ought to be carefully studied and thoroughly and seriously considered. Any hasty step may injure not only agricultural credit but also the trade and industries of the country. Our merchants and traders will tell us how the recent Royal Proclamations have shaken their credit in Bombay, Karachi and other markets in India. Then again, most of the recommendations of the committee are intended to be only of a temporary character. Temporary measures will not in any way solve this chronic problem of indebtedness. The malady is curable only by prolonged and sustained treatment spread over a number of years.

The committee proposes the adoption of voluntary conciliation as a method of debt settlement. I have my own apprehension about the success of this scheme. In the first place, as stated by some of the witnesses who gave evidence before the committee, it is sure to shake the future credit of the agriculturists. Then again the success of the Conciliation Boards will depend entirely on the choice of the personnel to work them. We require honest and upright men—men of character, men who will be prepared to meet out justice and equity without being swayed by communal considerations or by other corrupt motives. Travancore which has become the home of communal warfare is, therefore, quite an uncongenial place for any effective and successful working of such a scheme.

There is yet another serious practical difficulty which has to be carefully considered before the proposal is given effect to. The Conciliation Boards will have to make settlement as between the debtors on the one side and the creditors on the other and for doing this they will be armed with power to scale down debts, spread the repayment of the same in easy instalments over a considerably large number of years and also if necessary, to reopen past transactions in which they suspect any inequity. These steps will, I fear, create a premium for extravagance, improvidence, speculative dealings and unproductive borrowings of the agriculturists. Further, in an agricultural country I do not know how it is possible between low prices on the one side and the increasing cost of production on the other to keep both ends meet and pay off debts. In a purely agricultural country like ours there is no use of any declaration of debt moratorium proposals. In an industrial country, by the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai,]

revival of the industries one can reasonably expect to clear off his debts from the profits of his trade. There seems to be no chance of any revival of prosperity for the agriculturists so long as the Law of Diminishing Returns operates in respect of his agricultural holdings. There is no margin of profit now available to the cultivators to meet the demands of steadily rising standards of life. The effect of the fall in the price of our agricultural products is aggravated by the disproportionate increase in their cost of production. The course of wages, both agricultural and industrial, is upward and the cultivator finds himself unable to pay tax, pay rents and pay even interest on his debts. It may be true that the cost of food materials has fallen, but the food stuffs form only a small proportion of the expenditure. There are other indispensable items like the education of his children, rents, conveyance charges, personal services and the numerous details that go to the maintenance of a reasonable standard of comfort and efficiency and their costs have not fallen at all. Under such economic conditions how is it possible for the ryots to make any repayment for the liquidation of their debts? The committee has no suggestions to offer on this matter.

All measures for debt redemption should, therefore, be viewed in the interests of both the debtors as well as creditors. It is a peculiarity in Travancore that most of the creditors are also agriculturists. The proposal for repayment of debts in easy instalments, spread over a period of 20 years is, in the long run, likely to reduce the so called creditors also to the miserable and tragic position of their debtors and it will surely paralyse trade, industries and other nation-building activities in the State. The compounding of debts and the reduction of interests are recommended on the ground that the economic value of money has gone since 1105. This fact to a great extent, is true. If, on this ground, debts due to individual creditors are to be reduced both in principal and interest I do not see any fairness or justification why the committee should have omitted to recommend the extension of this munificent benefit to the people in regard to debts and taxes due to Government. The same principle must equally be applied to the agricultural loans and debts borrowed from the Land Mortgage Bank on the security of landed property. Further it is one of the fundamental principles of taxation that taxes should be levied and paid from the surplus. When the surplus is reduced, the taxable capacity is also reduced. As a rule a fall in the prices depresses the taxable capacity and hence in the same proportion of the reduction of debts, taxes also should be reduced. The Government should not try to be generous with the funds of others and keep their purse alone tight. So far

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

as Kandukrishi tenants are concerned they have a further grievance and that is, the commutation rate is far higher than the current market rate of paddy.

In my view there are 2 effective remedies which would radically cure agricultural indebtedness. They are (1) the increase of agricultural income by resort to more efficient methods of production, crop planning and marketting and (2) the reduction of improvident expenditure and the increase of thrift. The biggest thing the State can do is to change the mentality of the people towards debt. A vigorous educational propaganda on the country-wide scale must be carried out for eradicating extravagant social expenditure. I think there is considerable force in what Mr. F. L. Brayne has stated in his letter to the President of the Travancore Co-operative Enquiry Committee. He writes :—

> "If they (Government) can fill the people with horror of debt and with a determination at all costs to get rid of debt and never dare to get into debt or increase their debt, if they can possibly avoid it, a big step will have been taken towards debt redemption..... If all debts were removed to-night people would begin again to-morrow to incur new debts and, until this mental attitude is changed, no scheme of redemption can be really successful".

But these will of course take time and are not immediately realisable. In the meantime one or two of the recommendations of the committee may be tried with advantage. It will really be a great relief to the debtors if the current rates of interest both on money and paddy loans are reduced. If the committee had made a special study of this question they would certainly have found out that Section 31 of the new Civil Procedure Code, which relates to the award of interest by Courts, has been the cause of the ruin of many a debtor. Under the old Code no Court was competent to award more than 6 per cent. interest on the principal from the date of decree and no such interest could be provided in the decree in excess of *Aravasi*. But Section 31 of the new Code has abrogated, all those beneficial provisions of law and allowed courts to decree 9 per cent. interest, not only on the principal amount of debt but on the aggregate sum adjudged in the decree and to the full extent of such aggregate amount adjudged. This Section has been working disastrous consequences and it needs immediate modification. Then again, the idea to prevent usufructury mortgagees from suing for their money is good. It would be equally beneficial to the debtors if hypothecations could be converted as far as possible into mortgages with possession so as to prevent the further running of interest.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

Restoration of normal conditions depends entirely on finance. But finance in Travancore has almost gone out of the hands of the indigenous bankers, money-lenders and hundi merchants. The State itself is working under a heavy strain. But the strain might only worsen if the feeder springs of the State are allowed to dry up. At present the foreign Insurance Companies drain the country of large sums of money. A good deal of Travancore money is flowing outside into British Government bonds, Mysore Government Bonds, shares in the Reserve Bank and such other securities. This kind of perennial flow should be stemmed by a careful system of economic planning. (*President's Bell*).

Mr. Haji Hassan Yacoob Sait (*Commerce and Industry, North*): സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ കൃഷിക്കാർ പൊതുവെ കഷ്ടതയിൽ അകപ്പെട്ടിട്ടു കാലം വളരെ ആയി. ഇപ്പോഴും എങ്കിലും അവരുടെ ദുരിതനിവാരണത്തിനായി ഒരുപദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവം അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കർഷകരുടേയും കൃഷിയുടേയും സ്ഥിതി സുരക്ഷിതമാക്കേണ്ടതു് എല്ലാവരുടേയും രക്ഷയ്ക്കു് അത്യാവശ്യമാണു്. കർഷകരുടെ കടംമുഴുവനും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏറ്റെടുക്കുകയെന്നുള്ളതു് അത്ര സുഗമമായ ഒന്നല്ല. അതെ അവസരത്തിൽതന്നെ കടം തിരത്തക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും ഒരുവഴി ചെയ്യേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരെ അന്യായമായ വിധത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാനുമുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടു്. കടം തീർക്കുന്നതിനു് ഒരു കൊല്ലത്തെകാലാവധി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു് വളരെ ക്രൂരമായിപ്പോയിഎന്നാണു് എൻറെ അഭിപ്രായം. ഉത്തമർണ്ണനു അതു സമ്മതമായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കു് തോന്നുന്നില്ല. മറിയത്തക്കം മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻവസ്തു ഉടമസ്ഥനു് ശക്തിയില്ലാതെവരുമ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ നടപ്പുള്ളതുപോലെ ആ വസ്തു ഈ കടത്തിനായി വിട്ടുകൊടുക്കണം. കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡുരൂപീകരിക്കുക, ട്രസ്റ്റുത്തു ജാമ്യബാങ്കിൻറെ ശാഖകൾ സ്ഥാപിക്കുക തുടങ്ങിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലായും വേഗത്തിൽ നടപ്പാക്കുന്നതു് ജനങ്ങൾക്കു വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും. കുട്ടനാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്കു വിളവുജാമ്യത്തിന്മേൽ കൃഷി ഇറക്കാനുള്ള പണം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുക്കണം എന്നും എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ഒരു ദുരിതനിവാരണകമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടുതയ്യാറാക്കിയ പ്രസിഡൻറിനേയും മെമ്പർമാരേയും ഞാൻ അനുമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Narayana Menon (*Kottayam*) : സർ, ഈ റിപ്പോർട്ട് മുഴുവനും വായിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതിൽ ഇതു കമ്മിറ്റിക്കാർ കൃഷിക്കാരന്റെ അല്ലെങ്കിൽ കടക്കാരന്റെ സംഗതി വേണ്ടിടത്തോളം ആലോചിക്കാതെ ഉത്തമണ്ണന്മാരുടെ സംഗതി മാത്രം കൂടുതലായി ആലോചിച്ചു തയ്യാറാക്കീട്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ട് എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയതു്. ഗവണ്മെൻറു കടക്കാർക്കു ഇതിൽ കൂടുതലായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. കമ്മിറ്റിക്കാർ കർഷകരുടെ സംഗതിയിൽ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും കായ്മുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിധം പ്രവർത്തിക്കാൻ തയ്യാറായി കാണുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ആകപ്പാടെ ഈ നൂലക്ഷം രൂപാ കടമായി കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ ഒരുകാര്യവും പോലും കുറയാതെ തിരിയെ കിട്ടണമെന്നുള്ള ഒരു നിർബന്ധബുദ്ധിയാണ് റിപ്പോർട്ടിൽ കാണിക്കുന്നതു്. ഇതുയുക്തികരമല്ല.

ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലും മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലും അതാതു ഗവണ്മെൻറുകാരുതന്നെ കൃഷിക്കാരുടെ വിഷയത്തിൽ ആദ്യം പല വിട്ടുവീഴ്ചകളും ചെയ്തു വരുന്നു. ഭവനഗറിൽ നികുതിയിനത്തിലും മറ്റുമായി കിട്ടാനുണ്ടായിരുന്ന ഇരുപതുലക്ഷത്തോളംരൂപാ ഗവണ്മെൻറു ഉപേക്ഷിച്ചുകൊടുത്തു. അവിടെ എൺപതുലക്ഷം രൂപാ കടമുണ്ടായിരുന്നതു് കൺസിലിയേഷൻബോർഡു മുഖേന ഇരുപതുലക്ഷംരൂപായാക്കി. ഇങ്ങനെ ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടാനുള്ള തുകകളിൽ ചില സൗജന്യങ്ങൾ ആദ്യമായി കാണിച്ചാൽ ഗവണ്മെൻറും സൗജന്യംചെയ്വാൻ തയ്യാറുണ്ടെന്നു് മറ്റുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കുകയും ആ തത്വത്തെ എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഇവിടെചെയ്തിട്ടില്ല. അതുശരിയല്ല.

ഭ്രസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിനെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് ഇവിടെ ഒരു ഭ്രസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കുണ്ട്. അതിന്റെ ആരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള തുക ഒൻപതുലക്ഷത്തോളംരൂപാ മാത്രമേയുള്ളൂ. അതായതു വ,ന്നൂറ,൦൦൦രൂപാ കടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ മാസത്തെ കണക്കിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതു എത്രയും തുച്ഛമായ ഒരു തുകയാണ്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഈ കണക്കനുസരിച്ചു് ഇരുപത്തഞ്ചുകോടി രൂപായുടെ കടം എത്രകാലംകൊണ്ടു തീർക്കാൻ സാധിക്കും?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Narayana Menon: വളരെക്കാലങ്ങൾ വേണ്ടി വരും. അടുത്തയവസരത്തിൽ കൊച്ചീദിവാൻജി ഇരിഞ്ഞാലക്കുടെവച്ചു ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഒരു കോടിരൂപായുടെ മൂലധനത്തോടുകൂടി ഒരു ട്രസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കു് സ്ഥാപിച്ചു് കൃഷിക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനായി ൬ ശതമാനം ഈടിന്മേൽകടംകൊടുക്കുന്നതിനു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ഇവിടത്തെ ബാങ്കിൽ൬ ശതമാനം തന്നെ കൊടുക്കുമോ എന്നു സംശയമാണു്. ഇവിടെനിന്നും പണം കൊടുക്കുന്നതുതന്നെ വളരെ താമസിച്ചാണു്. പണംകിട്ടാനുള്ള പ്രയാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താപിക്കണമെന്നു് ഞാൻവിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ ട്രസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിനെ കുറെക്കൂടി വിസ്തൃതമാക്കി മൂലധനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു അതിനെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. പലിശമാത്രം ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഗ്യാരൻറിചെയ്താൽപോരാ. പലിശയും മുതലും ഗ്യാരൻറിചെയ്യത്തക്കവിധത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഡിബഞ്ചർ ബാണ്ടു് എഴുപ്പെടുത്തിയാൽ ട്രസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കു മുഖേനതന്നെ ധാരാളം പണംകിട്ടാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. മുതലിൽ൨കുതി തുക കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ മുഴുവൻ ഇടപാടും തീക്കാമെന്നു് പല ഉത്തമർണന്മാരും കമ്മിറ്റിയിൽ മൊഴികൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ആലപ്പുഴയുള്ള കമ്പനിക്കാരും മറുകച്ചവടക്കാരും ൫൦ ശതമാനം രൊക്കംകൊടുത്താൽ ഇടപാടുതീക്കാമെന്നു് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതായി പറയപ്പെട്ടുന്നു.

Mr S. Adam Sait: കച്ചവടക്കാർ പൊളിഞ്ഞുപോയാൽ ഗ്രൂപായുടെ് നാലണവച്ചു് അവരുടെകടം തീക്കുന്നില്ലെ?

Mr. M. N. Narayana Menon: ഉണ്ടു്. എന്നാൽ കൃഷിക്കാരൻ പൊളിയുന്നതിനുമുമ്പെ അതു ചെയ്യണമെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഈ അൻപതു ശതമാനംതന്നെ കിട്ടിയില്ലെന്നുവരും. കച്ചവടക്കാർ വളരെ ബുദ്ധിമാന്മാരായതുകൊണ്ടാണു് ഈ അൻപതുശതമാനം മതിയെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതു്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇപ്പോഴത്തെ അൻപതു ശതമാനം മുമ്പിലത്തെ നൂറുശതമാനത്തിനു തുല്യമല്ലെ?

Mr. M, N. Narayana Menon: നൂറൊ നൂറിയൻപതൊ ശതമാനത്തിനു് തുല്യമാകുമെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം.

വസ്തുക്കളുടെവില മുമ്പിലത്തേതിൻെറ മൂന്നിലൊന്നായി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Adam Sait : ഈ അൻപതുശതമാനംതന്നെ വാങ്ങിക്കാമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതു് അവരുടെ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടല്ലെ?.

Mr. M. N. Narayana Menon : അല്ല. എന്നാൽ കയ്യിൽകിട്ടുന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു് അവക്കു കൂടുതൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമാണു സമ്മതിക്കുന്നതു്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): ഇപ്പോഴുള്ള കടം അൻപതുശതമാനമായി കുറയ്ക്കുകയും പലിശ ന്യ ശതമാനമാക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇന്നുള്ള കടമെല്ലാം ഇൻസ്റ്റാൾമെൻറായിതീർക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : കുറെക്കൊല്ലംകൊണ്ടു സാധിച്ചേക്കാം. എന്റെ സമയം പരിമിതമാണു്. ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഒടുവിൽ ഉത്തരം പറയാം.

അൻപതു ശതമാനം രൊക്കം കൊടുത്താൽ ഇടപാടു തീർക്കാമെന്നു മിക്കവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ അൻപതുശതമാനത്തെ നമുക്കു് ന്യ ശതമാനമാക്കാം. ഈ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടും മറ്റുപല റിപ്പോർട്ടുകൾകൊണ്ടും കാണുന്നതു് ഈ രാജ്യത്തെ കടം ഇരുപതുകോടിരൂപയ്ക്കും ഇരുപത്തഞ്ചുകോടിരൂപയ്ക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള സംഖ്യ ആണെന്നാണു്. അതിൽ അറുപതു ശതമാനം വീതം കുറയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ മൊത്തം കടം ഏഴുകോടി രൂപായിൽ അധികം കാണുകയില്ല. ഒരു കടക്കാരൻ ധനവാൻകൂടി ആയിരിക്കും. ഇതിനെ എല്ലാം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഏഠകോടിരൂപായിൽ അധികംകടം കാണുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളതുക നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം അധമർണന്റെ വസ്തുജാമ്യത്തിന്മേൽ ഉത്തമർണന്നു് കൊടുക്കുന്നതിനു് ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കുമുഖേന സാധിക്കുന്നതാണു്. ഇതിനു് വലുതായ മൂലധനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിന്റെ പരിധിയെ വിപുലമാക്കി നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളമുള്ള കടങ്ങൾ ഈ ബാങ്കുമുഖേനതന്നെ തീർക്കുന്നതിനു് വ്യവസ്ഥചെയ്യണം.

കൺസിലിയേഷൻബോർഡിൽ തക്കപ്രാപ്തിയുള്ള ആളുകളെ കിട്ടുകയില്ലെന്നു് ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കുകയുണ്ടായി.

Mr. Kayalam Parameswaran Pillai: ഉത്തമർണരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കൃഷിക്കാരാണോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Narayana Menon : അങ്ങിനെയുള്ളവരും ഉണ്ട്. കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡിൽ ശരിയായ അംഗങ്ങളെ കിട്ടുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾനടത്തുന്നതിനു നമുക്കുതന്നെ തുണിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം അതിൽ പല അപകടങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നാം ബുദ്ധിപൂർവമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതുനിമിത്തം യാതൊരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു റിട്ടയർഡ് ആഫീസേഴ്സായി പല യോഗ്യന്മാരും ഉണ്ട്. അവരിൽനിന്നും നല്ല സമർത്ഥന്മാരെനോക്കി ബോർഡിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടു ജോലിചെയ്യിക്കാവുന്നതാണ്.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : ൪൫ വയസ്സിനുമേൽ പ്രായമുള്ളവർ വേണമെന്നാണോ അഭിപ്രായം?

Mr. M. N. Narayana Menon : വയസ്സിന്റെ കാര്യത്തിൽ ക്ലിപ്തമൊന്നും പറയുന്നില്ല. ആണ്ടുതോറും അൻപതുലക്ഷംരൂപ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കി വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ മുന്നണിയിൽനിൽക്കുന്ന എന്നഭിമാനിക്കുന്ന നമുക്കു കൺസിലിയേഷൻബോർഡിനു് ആളില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലം എന്താണെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്?

Mr. M. N. Parameswaran Pillai : പിന്നെ എന്തിനാണു വെളിയിൽനിന്നും ധാരാളം ആളുകളെ ഇവിടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി നിയമിക്കുന്നതു്?

Mr. M. N. Narayana Menon : വെളിയിൽനിന്നും ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതു് ഇവിടെ തക്കആളില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ആ നയം സ്വീകാര്യമല്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : വെളിയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ആളുകളിൽ അധികംപേരും ഈ നാട്ടുകാരല്ലേ?

Mr. M. N. Narayana Menon : പലരും ആയിരിക്കാം. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൺസിലിയേഷൻബോർഡ് വിജയകരമായി ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ട്. സെൻട്രൽ പ്രാവിൻസിൽ ഈ ബോർഡ് ഏർപ്പെട്ടു നു-വർഷത്തിനകം ൧൯൫ ലക്ഷം രൂപായുടെ കടം ൭൫ ലക്ഷം രൂപയായി അവർ പറഞ്ഞുതീർത്തിരിക്കുന്നു. പഞ്ചാബിലും ഇതുപോലെയുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് ഇവിടെയും അതു സാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ കൺസിലിയേഷൻ ബോഡ്ഡ് സ്ഥീകായ്ക്കുമാകുന്നു.

പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്പെഷ്യൽ ബോഡ്കൾ വേണമെന്നു കമ്മിറ്റിക്കാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. കൂട്ടുനാടിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്പെഷ്യൽബോഡ്ഡ് അത്യാവശ്യമാണ്. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുടെ സംഗതിയിലും രജിസ്ട്രാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി പ്രത്യേക ബോർഡുകൾ രൂപീകരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്.

സിവിൽ അറസ്റ്റു നിറുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്.

കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി കടത്തിന്റെ തുകകൾ വെട്ടിക്കുറച്ചാൽ അതുനിമിത്തം പല ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അധികം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നാൽ കുറേപ്പേക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല ഏതുനിയമവും അരംഭിക്കുമ്പോൾ കുറേപേക്ക് ഉപദ്രവംഉണ്ടാകാം. അതുസഹിക്കേണ്ടതാണ്. മുൻപു മരുമക്കത്തായം നടപ്പിലിരുന്നകാലത്തു കുടുംബസ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും കാരണവന്റെ കൈവശത്ത് ലാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ഇനിമേൽ ജനിക്കാൻ പോകുന്ന ഒരു ശിശുവിനും, മുഴുവൻ സ്വത്തും കൈവശംവച്ചു ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാരണവനും തുല്യമായ അവകാശക്രമമാണ് നിശ്ചയിച്ചതു്. ഇതു കാരണവന്മാക്കു വലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു. അതുപോലെ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാകുന്നകാലത്തു അതുനിമിത്തം കുറെ ആളുകൾക്കു അസുഖം ഉണ്ടാകാം. നിയമം എപ്പോഴും കൂടുതൽ ആളുകളുടെ സൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറു എന്തെങ്കിലും കായ്മായി പ്രവർത്തിക്കണം. ൫൦ ശതമാനമോ ൬൪ ശതമാനമോ മുതലിൽ കുറയ്ക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു മിക്കവാറും കായ്ങ്ങൾ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറ് ധൈര്യമായി പ്രവർത്തിക്കണം. ഭൂസ്വത്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയും ധാരാളം ഷെയറുകൾ കൊടുത്തും നിവർത്തിയുള്ളിടത്തോളമുള്ള കടങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറു ഏറ്റെടുത്താൽ അതുകൊണ്ട് ധാരാളം കടംതീർക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാതെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ ഇവിടേയും ഒരു റിപ്പോർട്ടുണ്ടാക്കി അലങ്കാരത്തിനു വച്ചിരുന്നാൽപോരാ. കായ്മായി എന്തെങ്കിലും രക്ഷ ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഈ ബില്ലിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും കർഷകന്റെ രക്ഷയെ കരുതിയും എത്രയും വേഗം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കി രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, കടമാകുന്നകടലിൽകിടന്നു കരകാണാൻ കഴിയാതെ കറങ്ങിക്കറങ്ങിയുന്ന വഞ്ചിരാജ്യത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന കർഷകന്മാരുടെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ച് ആ കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് ഇവിടെ ആലോചനാവിഷയമായിരിക്കുന്നത്. കർഷകപ്രക്ഷോഭണം ഉണ്ടാകുമെന്നു നമ്മുടെ നിയമസമിതിയിൽ ആദ്യം പ്രസ്താപിച്ചതുതന്നെ ഞാൻ ആയിരുന്നു. ഈ സംഗതി അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ ഞാൻ പ്രസ്താപിച്ചപ്പോൾ പലരും അതിന്റെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി എന്നോടു ചോദ്യംചെയ്തു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന പ്രക്ഷോഭണം അതിന്റെ ഒരു നാന്ദി മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളു എന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പുത്തൻവേലിക്കരമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയും, സഹ്യാദ്രിമുതൽ അറബിക്കടൽവരെയും, കൊട്ടാരത്തിലും കുടിലിലും അധിവസിക്കുന്ന ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ-അമ്മതൻകുട്ടിയിൽ കടന്നു മരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന വൃദ്ധൻമുതൽ കരചരണാദികം കുടഞ്ഞു കരഞ്ഞു ചിരിച്ചു തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവരെയും ഉള്ള അരക്കോടിയിലധികം ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി മാത്രം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇതരസ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഒരു ഭൂമിക്രമീയുണ്ട്. അനേകലക്ഷത്തിന്റെ അനേകകാലത്തെ വിയർപ്പുതുള്ളികളുടെ ഫലമായി മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിച്ച ഭൂമിയാണ് കുട്ടനാടൻപ്രദേശങ്ങൾ. ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം ആർക്കാണ് ചെന്നുചേരുന്നത്? ഗവണ്മെന്റിനാണ്. നമ്മുടെ ഭൂവിഭാഗങ്ങളെ മനുഷ്യർ എങ്ങിനെ ഫലവത്താക്കിത്തീർത്തു എന്നു നോക്കാം. ഡിലൂവിയൻകാരനാദമണ്ഡിതവും ഘോരവ്യാഘ്രമൃഗഗണനിഷേവിതവുമായ പർവ്വതപംക്തികൾ ഏതുതരത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്ന തരത്തിലുള്ള രമ്യങ്ങളായ ആരാമങ്ങളായിത്തീർന്നു? മുതല മുതലായ ക്രൂരജലജന്തുക്കളുടെ നിസ്സംശയമായ മർദ്ദനങ്ങളെ വകവയ്ക്കാതെ കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങൾ ഏതുവിധത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെയുള്ള നന്ദാവനങ്ങൾ ആയിത്തീർന്നു? ഈവക സംഗതികളെ ആസ്പദമാക്കി ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ റിപ്പോർട്ട് കർഷകന്റെ ക്ഷേമത്തിനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പയ്യാപ്പുമെല്ലന്ന കാണാവുന്നതാണ്. റിപ്പോർട്ടിൽ ഭീമമായ പല ന്യൂനതകളും ഉണ്ട്. റിപ്പോർട്ട് കണ്ണുമടച്ചു സ്വീകരിച്ചു് പ്രാവർത്തിക്കണമെന്ന കർഷക ജനതതി ആഭ്യാലവൃദ്ധം നിരന്തരം നിലവിളിക്കുന്നു. ഒറ്റിവസ്തുക്കളേയും പണയവസ്തുക്കളേയും മുതൽതരത്തിൽ ഗണിക്കണമെന്ന് റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ ആധുനിക ദയനീയസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയവക്ക് അറിയാൻപാടില്ലെന്നും, വള്ളത്തോളിനെപ്പോലെയുള്ള ആളുകൾ എഴുതിയാൽ മാത്രമേ അവർ അറിയുകയുള്ളു എന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നു. കിടക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതേയും കൂടിക്കാൻ കഞ്ഞിവില്ലാതേയും ഉടുക്കാൻ തുണിയില്ലാതേയും എത്രയോ ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി, രാജവാസോചിതമായ രമ്യഹർമ്യങ്ങളിൽ സുഖലോലുപന്മാരായി കഴിഞ്ഞുപോരുന്ന ഈ വശത്തിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കറിയാമോ? ഇല്ലെന്ന് നിശ്ചയമായും പറയാം. അതുപോലെ കമ്മിറ്റിക്കാർപറയുന്ന സംഗതികളിൽ പലതും വെറും അബദ്ധമാണ്. അതു് അവക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. സാധനങ്ങൾക്ക് ഇരുപതുമാനം വിലക്കുറവു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കമ്മിറ്റിക്കാർപറയുന്നു. കണ്ടിക്കുന്നു രൂപ വിലയുണ്ടായിരുന്ന കുരുമുളകിന് ഇപ്പോൾ നാലു രൂപാ വിലയായിരിക്കുന്നു. റബ്ബർ, നാളികേരം, നെല്ല് എന്നുവേണ്ട സകല ഉൽപന്നങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെ വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഈ ഇരുപതുമാനക്കണക്ക് അവർക്ക് എവിടെനിന്നും കിട്ടി എന്നു ഞാൻചോദിക്കുന്നു.

Mr. C. V. Chandrasekharan : Sir, on a point of order, while addressing the House, is the member allowed to make such gestures?

Mr. J. John Kattakayam: സഭാനടപടികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു ഈ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായി ഒരാൾ ഉള്ളപ്പോൾ കേവലം പൊതുജനദാസനായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് താൽക്കാലികമേധാവി എന്നെ നയിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നതു തീരെ ക്ഷന്തവ്യമല്ല.

ഭൂമിയുടെ വില 50 ശതമാനം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നു് കമ്മിറ്റിക്കാർ പറയുന്നതു ശരിയാണോ എന്നു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതും അബദ്ധമാണ്. കൃഷിക്കാരുടെ ആകെയുള്ള കടം 40 കോടിരൂപാ വരുമെന്നും ഈ കടങ്ങളെ പരസ്പരം കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതുക്കവിധത്തിൽ ഏർപ്പാടുചെയ്താൽ അതു സാധിക്കുമെല്ലെന്നും കമ്മിറ്റിക്കാർ പറയുന്നു. കടക്കാരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഇവിടെ ഒരു ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കു് ഏർപ്പെടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

ത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ബാംകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറ് കടക്കാരെ രക്ഷിക്കാനല്ല നശിപ്പിക്കാനാണു പോകുന്നതു്. ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാംക് വായ്പവത്തിൽ ഉത്തമർണനു വളരെ ഗുണപ്രദംതന്നെയാണു്. രൊക്കം പണം കൊടുത്താൽ സാക്ഷാൽ വാങ്ങിച്ചപണം പലിശയോടുകൂടി തീർക്കുന്നതിനു പക്ഷേ സാധിച്ചു എന്നുവരാം. ഇപ്പോൾ കണ്മാനമായി എഴുതിവാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള ആധാരത്തിൽ കാണുന്ന മുതൽ മുഴുവനും പണക്കാരുടെ അടുത്താണു് ചെന്നുചേരുന്നതു്. അതിനനുവദിക്കുന്നതു് ഗവണ്മെൻറ് കൃഷിക്കാരോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കടുംകയ്യാണു്. ഗവണ്മെൻറുസംബന്ധമായ പണമിടപാടുകളിൽ വല്ല തുകകളും കുറവുചെയ്തിരുന്നുഎങ്കിൽ അതു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യുന്ന ഒരു സഹായമായി കരുതാമായിരുന്നു. കർഷകരുടെ കടം തീർക്കുന്നതിനു ഇന്നു ൫ കോടിരൂപാ ആവശ്യമില്ല. ൧൰കോടിരൂപാ മതിയാകും. ഉത്തമർണനേയും അധമർണനേയും വരുത്തി ഇടപാടുകൾ പറഞ്ഞുതീർക്കുന്നുഎങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ടു് സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ.

ഡൊറസ്കൺസിലിയേഷൻബോർഡു് വേണമെന്നും വേണ്ടെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ജാതിമതവ്യത്യാസങ്ങൾ നിമിത്തമുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളാണ് കണ്ടുവരുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ എല്ലാവരും യോജിച്ചു് ശത്രുമിത്രഭാവമില്ലാതെ സഹോദരഭാവത്തോടുകൂടി കൈകോർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് സമരം നടത്തുന്നതു്. അതുകയാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു കണ്ണുതുറന്നു കർഷകജനതതിയെ അനുഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അവരെല്ലാവരും ഇവിടെവന്നു് കൃഷിക്കാരായ ഞങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറു തന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് പറയും. കന്യാകുമാരി മുതൽ ഗോകർണ്ണം വരെയുള്ള സ്ഥലത്തെ കടലിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചെടുത്തതു് ശ്രീപരശുരാമനാണെന്നു് ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഈ വഞ്ചിരാജ്യം വീണ്ടും കടമാകുന്ന വൻകടലിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറിൻറെ കടമയാണു്. കൺസിലിയേഷൻബോർഡിൽ തക്ക യോഗ്യതയും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു് യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അഥവാ താലൂക്കുതോറും അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു് സ്വല്പവിഷമം ഉണ്ടായാലും മൊത്തത്തിൽ യോഗ്യന്മാരായ ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു് യാതൊരു പ്രയാസവും നേരിടുകയില്ല. താലൂക്കർ ഓരോ സ്ഥലത്തുംപോയി സ്വല്പം സി. ഐ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡി. ജോലി ചെയ്യാൽ നല്ല അംഗങ്ങളെ താലൂക്കതോറും തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ബോർഡിൽ വർഗ്ഗവ്യത്യാസം തീരെപാടില്ല. മുമ്പു് നിവർത്തനത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനും ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തനത്തിന് മാത്രമാണ് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും നിവർത്തനം നിർത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും എല്ലാവരും ഓർത്തുകൊള്ളണം.

പലിശ കൊടുക്കണമെന്ന് ബൈബിളോ കൊറാനോമറ്റേതെങ്കിലും മതഗ്രന്ഥങ്ങളോ പറയുന്നില്ല.

Mr. M. N. Parameswaran Pillai : പണം കടം കൊടുക്കണമെന്ന് ഏതെങ്കിലും മതഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: എനിക്ക് സമയം വളരെ പരിമിതമായിട്ടെ ഉള്ളൂ. എനിക്ക് വളരെ വളരെ സംഗതികൾ പറവാൻ കിടക്കുന്നു.

Mr. S. Adam Sait : കടം വേണ്ടെന്ന് ഏതെങ്കിലും മതഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam : അതിനെപ്പറ്റിയും പിന്നീടു പറയാം. ബാങ്കുകാരെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർക്കു് ശതമാനവും, ബാക്കിയുള്ളവർക്കു് ശതമാനവും പലിശ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കായാലും പലിശ നാല് ശതമാനത്തിൽ കവിയാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ബാങ്കുകാരെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് അത്രോലം പാടിതാലോലിക്കുന്നു. കർഷകരുടെ രക്തവും, കരളും, ചങ്കും അവരുടെ ഇരുമ്പുപെട്ടികളിൽ പൂട്ടിവച്ചിരിക്കുന്നു. പണക്കാർ പ്രായേണ മുതൽ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. പലിശ മതി എന്നു പറയുന്നു. മുതൽ, കർഷകരെ ഭയപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരായുധമാണ്. അതുകൊണ്ട് പലിശമാത്രം മതിയെന്നു പറയുമ്പോൾ പലിശയേ പാടില്ലാ എന്നു നിശ്ചയിക്കണം. അധഃപതനത്തിനു മുൻപും പിൻപുമുള്ള കടങ്ങൾക്കു പലിശ തന്നെ പാടില്ല എന്നു വയ്ക്കണം. ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പലഭാഗങ്ങളും കർഷകരെക്കാൾ ബാങ്കുകാരെയാണ് കൂടുതൽ സഹായിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

ഒരാളെ വാറണ്ടിൽ പിടിക്കുകയെന്നുള്ളതു് പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറിനു് ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ല. ഒരാളിൻറെ ദേഹത്തിനുള്ള അവകാശം ആ ആളിൻറെ ഭാര്യയ്ക്കല്ലാതെ വേറെ ആർക്കാണ്? തുടർച്ചയായി വാറണ്ടിൽ പിടിച്ചാൽ തൻമൂലം ഉത്തമർണ്ണനും അധമർണ്ണനും കൃത്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

ൽ നഷ്ടമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഒരാളെ വാരണ്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയാൽ അയാളുടെ ഗൃഹത്തെയും, ഭാര്യ, കുട്ടികൾ, മാതാപിതാക്കന്മാർ എന്നിവരെയും ആരു സംരക്ഷിക്കും? ഇവൻ ഘാതകനൊ? അവിചാരിതമായി നേരിട്ട അനിശ്ചിത സംഭവത്താൽ ഇങ്ങനെ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതു കഷ്ടമല്ലേ? അതുകൊണ്ട് ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെ സുഖത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറാണ്.

Mr. S. Adam Sait : സർ, എനിക്കൊരു ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ ഉണ്ട്.

Mr. J John Kattakayam : No time.

Mr. S. Adam Sait: I rise to a point of order. The member who has been talking in Malayalam and saying that he does not know English is now speaking in English.

Mr. J. John Kattakayam: പല പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും പല തരത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും കൃഷിക്കാർക്ക് ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലെ പല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും അതുപോലെയുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉത്തമണ്ണരിൽ അധികവും കൃഷിക്കാരാണോ എന്ന് പണ്ഡിതനായ ലാ മെമ്പർ മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻ പിള്ള എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. എം. എൻ. നാരായണമേനോന്റെ പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ചോദിച്ചു. അതെ, എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വാസ്തവം അങ്ങിനെ അല്ല എന്നുള്ള സംഗതിയും ഇവിടെ തുറന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇറാലിയിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങൾ ൩൫ വർഷത്തെ കാലാവധി കൊണ്ടു കൊടുത്തു തീർത്താൽമതി എന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം ഇതിനോടു തുല്യമായി ക്യാനഡായിലും പലവിധത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും കൃഷിക്കാർക്കു ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പലിശ കുറയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടു ക്രഡിറ്റു നശിക്കുമെന്നൊരു മിഥ്യാബോധം ചിലർക്കുണ്ട്. മഹായുദ്ധകാലത്തു് ജർമ്മനി വാങ്ങിച്ചിരുന്ന കടം ഏതു തരത്തിൽ കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു? പണം കൊടുക്കാതെ യുദ്ധത്തിനു് വരാനാണ് അവർ പറയുന്നതു്. ൩൫ കൊല്ലത്തിനു മുമ്പു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറു പാവൻ പാവനായി തിരിയെ കൊടുക്കാമെന്നുള്ള കരാറിനെ ലംഘിക്കുകയും അമേരിക്കക്കുള്ള കടം തല്ക്കാലം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ വരുന്നതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വരെ പലതരത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും കർഷകർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സാമാനങ്ങളുടെ വില പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ വരുന്നതുവരെ പലിശയൊ മുതലൊ ചോദിച്ചു പോകരുതെന്ന് വെയിസിൽ നിയമം പാസാക്കിയിരിക്കുന്നു. ബങ്കാളിലും പലിശ ഈടാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. യുണൈറഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിൽ പലിശ കുറയ്ക്കുകയും ൫ ൦ വർഷംകൊണ്ടു കടം ഈടാക്കി കൊടുത്താൽ മതി എന്ന് കോടതികളെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ബറോഡ, മൈസൂർ, പുതുക്കോട്ട എന്നീ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ കർഷകരെ സംബന്ധിച്ച് പല തരത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ബേനഗറിൽ നിർമ്മിച്ച സ്കീമിനെപ്പറ്റി എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ ഇവിടെ പ്രസ്താപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അതിനോടു യോജിക്കുന്നു. ൨൫ ലക്ഷം രൂപായുടെ കടം മുഴുവനും ൨൫ ലക്ഷം രൂപാകൊണ്ടു തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു പോലെ നമ്മുടെ കടമിടപാടുകളും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അധമർണ്ണന്റെ അഭിമാനസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഉത്തമർണ്ണന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിധേയമായതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇത്രയധികം കടം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രയധികം കടം ഒരിക്കലും കാണുന്നതല്ല. ൨൫ലക്ഷം രൂപായുടെ കടം ൨൫ ലക്ഷം രൂപകൊണ്ടു തീർത്തതെങ്ങിനെ? ൫ ൦ വർഷംകൊണ്ടു കൊടുത്തുതീർത്താൽമതി എന്ന് ഇവിടെ നിശ്ചയിച്ചാൽ ഈ തലമുറയിൽ അതുകൊടുത്തു തീർക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല മൂന്നുകോടി രൂപായുടെ താഴെയാണ് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രതിവർഷവരുമാനം. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഇത്രയും കടം എത്രവർഷംകൊണ്ടു കൊടുത്തുതീർക്കാൻ സാധിക്കും. കുഞ്ഞുകുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ആർജ്ജിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന ധനത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണെങ്കിലും, ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെ സുഖത്തെ അനുസരിച്ചാണ് നാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. ബങ്കാളിൽ പലിശ കുറയ്ക്കുന്നതിനും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ള നിയമങ്ങളും പാസാക്കിയിരിക്കുന്നു. റോമാക്കാർ, അവരുടെ പ്രതാപകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ൫ ൦ കോടിരൂപായുടെ കടത്തെ നിയമംമൂലം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിനായി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറ് ഒരുകോടി രൂപാ ചിലവാക്കിയപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് എന്തു ചെയ്തു? ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ആലോചിക്കാതെ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രാജവാസോചിതമായ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളിൽ സുഖമായി വസിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

അഭിവൃദ്ധി അവിടത്തെ കർഷകരിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. കർഷകർക്ക് അധഃപതനം നേരിടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രതാപാദികളും നശിക്കും. രാജ്യം നശിക്കും. ഇതു കൂടാതെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ കർഷകോദ്ധാരണത്തിനായി ഗവണ്മെൻറ് എന്ന് പ്രവർത്തിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെവന്നുകൂടും. സെൻസൽ ജയിലിനെ വിപുലമാക്കുക. പട്ടാളത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, it is a well-known fact and an admitted fact too that the agriculturists are the worst sufferers in the economic depression and that their condition really requires radical treatment at the hands of Government. And in a legislation regarding rural indebtedness, first of all the cause of agricultural indebtedness and the nature of the bargain struck by the money-lender and lastly, the most important of all, the excessive land revenue which is sometimes the last straw on the camel's back-these are the most important factors to be taken into account. But it is most unfortunate that the present committee have not taken into account this aspect of the question, *viz.*, the excessive land revenue because it pertains to Nanjinad and pertains mainly to paddy cultivators. A remarkable feature and a noteworthy feature of the present report is the serious and the most important attention paid to cocoanut and rubber planters and the scanty attention paid to paddy cultivators.

Sir, at the time the announcement was made regarding the appointment of this committee suspicions were raised from various quarters that it was all a move and a manœuvre of some rubber planters and of some of the heavily indebted Kuttanad ryots. The publication of this report has brought to lime-light how well-founded those suspicions were. From the very beginning, from the definition of the word 'agricultural debt' to the last word relating to relief measures we find the interest of the Kuttanad ryots and the interest of the rubber planters carefully and guardedly preserved.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether in the member's opinion they do not deserve any help ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: My friend does not understand me properly. It is not my point that these people do not deserve any help. My point is that the authors of the report are carried away by selfish motives. They have not taken into account the purely agricultural classes and agricultural centres.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly